JEHOVA-JIRE 3 64-0404

Tikai uz brītiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanai.

Un viņš nosauca šīs vietas vārdu: Jehova-Jire, kā tas ir...redzēts... Tā Kunga kalnā līdz šai dienai.

2 Mūsu Debesu Tēvs, mēs šovakar esam pateicīgi par šo privilēģiju pulcēties kopā Jēzus Kristus Vārdā, lai pielūgtu Viņu Viņa augšāmcelšanās Garā. Un mēs esam tik pateicīgi Tev par to, ko Tu jau esi darījis mūsu labā, apliecinot Sevi ar Vārdu mūsu vidū un caur augšāmcelšanos. Un mums ir tik lielas cerības, Kungs, jo mēs zinām, ka...ka Dievs, kuram mēs kalpojam, nav kāds vēsturisks dievs, bet ir Dievs tagadnes laikā, Tas, kurš augšāmcēlās no mirušajiem un ir pierādījis, ka Viņš ir Dievs, kurš bija ar Mozu un ar Ābrahāmu, un ar visiem apustuļiem, un joprojām ir tas pats Dievs. Tad mūsu... Mēs pievienojamies Edijam Peronetam, kurš teica: "Manas cerības ir ne uz kā mazāka kā Kristus Asinīm un taisnīguma būvētas." Tāpēc mēs pateicamies Tev par šo lielo mierinājumu un iepriecinājumu, kas mums ir.

3 Tēvs, šovakar, ja starp mums šovakar ir kāds, kuram nav šīs lielās cerības, lai šī ir tā stunda, kad viņiem atklāsies šī vienīgā lielā, mūžīgā patiesība, Tēvs, lai viņi saprastu, ka iemesls, kāpēc viņi ir šeit uz zemes, nav tikai tāpēc, lai strādātu un... Tas, protams, ir viens no iemesliem. Bet galvenais iemesls ir kļūt par Dieva dēlu vai meitu. Un lai tas tiek novests līdz galam šovakar. Dāvā to, Kungs.

4 Svētī mūs tagad, kad mēs esam sadraudzībā ap Tavu Vārdu. Tavs Vārds ir patiesība. Un lai lielais Svētais Gars paņem Dieva Vārdu un iedala to mums atbilstoši mūsu vajadzībām, jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

5 Paldies par šo iespēju atkal būt šeit šovakar un atkal vērsties pie jums, brīnišķīgie ļautiņi, ar šo brīnišķīgo Evaņģēliju. Mēs esam paziņojuši, ka, lūk, rīt no rīta būs svētdienas skola; mācītāji, kas tajā piedalās un sadarbojas, vadīs kopīgu svētdienas skolas nodarbību tieši šeit. Es domāju, ka tas ir patiešām jauki. Un daudzi no viņiem ir paņēmuši no savām draudzēm krēslus un atveduši tos uz šejieni cilvēkiem, un tā pavisam noteikti ir laba un lojāla darbība, kad cilvēki dara ko tādu.

6 Mēs esam pateicīgi Dievam par labajiem laika apstākļiem, ko Viņš mums ir devis. Bija prognozes, ka mums šeit visu laiku būs vētras un pārējais. Bet Viņš tās vētras ir aizturējis, un mums nav bijis vispār nekādu problēmu. Mēs esam pateicīgi par to.

7 Un tā, šis vakars bija paredzēts... Mēs vadām vienkārši parastus evaņģelizācijas dievkalpojumus. Un, ja starp mums ir kādi svešinieki... Mēs neesam likuši pārāk lielu uzsvaru uz...uz grēcinieku atnākšanu pie Kristus. Un pagājušajā ceturtdienas vakarā es sāku kādu tēmu, bet es vēl neesmu līdz tai nonācis. Mēs vienkārši runājām par Ābrahāmu, bet mēs vēl neesam nonākuši pie pašas tēmas par *Jehova-Jire*. Tāpēc mēs cenšamies pabeigt to šovakar. Un mēs ceram, ka šovakar Tas Kungs izglābs katru neglābto cilvēku un piepildīs katru, kurš nav piepildīts ar Svēto Garu.

8 Un tā, kamēr mēs esam šeit, aizdomājieties par to ļoti nopietni. Un kamēr mēs...kamēr mēs sarunājamies, atveriet savu sirdi, lai Svētais Gars varētu runāt uz jums no iekšienes. Un ko mēs vispār šeit darām? Vienkārši aizdomājieties par to. Kāda...kāda ir bijusi tava dzīve? Kāpēc tu esi šeit? Vai Dievs... Vai tu esi tādā stāvoklī, ka Dievs var dabūt ārā no tevis visu...visu, kā dēļ Viņš tevi ir šeit nolicis? Ja nē, tad nokārtosim to šovakar, draugi. Tas ir...

9 Man...šeit kopā ar mani ir daži mani draugi no manas draudzes. Daži no... Viens no draudzes pilnvarotajiem, kuru es zinu, un divi vai trīs brāļi. Es tikko pamanīju vienu jaunu ģimeni, kas sēž šeit šovakar, Palmerus, no kaut kurienes šeit; nobrauc vairākus simtus kilometrus katru...katru svētdienu, kad es sludinu tur Indiānā. Un kaut kur šeit atrodas Velča Evansa kungs ar savu ģimeni. Es nezinu, kur tieši. Es... Šodien es gatavojos faktiski visu dienu, un es dzirdēju viņu balsis tur ārpusē. Un es...es sapratu, ka viņi ir ieradušies.

10 Tātad, rīt...rīt divos. [Kāds saka: "Divos."–Tulk.] Rītdien pulksten divos viss dievkalpojums būs veltīts slimajiem, lūgšanai par slimajiem. Lūk, daudzi cilvēki sauc tos par dziedināšanas

dievkalpojumiem. Nu, mums nepatīk saukt tos tieši šādā veidā, jo... Sauksim to par ticības dievkalpojumu. Tātad, ja mūsu ticība var pacelties līdz tai vietai pēc tam, kad Viņš ir apliecinājis Sevi mūsu vidū un zina visu, kas ir mūsu sirdīs, un ir pierādījis to mums, saprotiet, ka Viņš ir dzīvs, un apstiprinājis to ar Rakstiem...

11 Vai jūs ievērojāt, kā Viņš atbalstīja katru Vārdu ar Savu dzīvo klātbūtni? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Saprotat? Saprotat? Saprotat? Lūk, tas parāda, ka jums nav vienkārši jādomā, ka mēs cenšamies pateikt kaut ko, kas ir kaut kāds mīts. Tas, kas apsolīts šajā Bībelē, ir patiesība. Saprotat? Lūk, katrs Vārds ir patiesība.

12 Lūk, varbūt man nav pietiekami daudz ticības, lai liktu darboties katram Vārdam no turienes, bet es noteikti nestāvētu ceļā nevienam, kam šāda ticība ir. Reiz Ēnoham bija pietiekami daudz ticības, lai dotos pēcpusdienas pastaigā ar Dievu, un viņš vienkārši turpināja pastaigāties, devās augšup mājās bez nomiršanas. Lūk, es domāju, ka draudzei ir jānonāk līdz tam, līdz aizraujošai ticībai. Varbūt šobrīd man nav šādas ticības, bet es noteikti nestāvētu ceļā kādam, kam šāda ticība patiešām būtu.

13 Tātad, mēs paļaujamies, ka Dievs dos mums lielu ticību un ka rīt šajā ēkā vairs nebūs neviena savārguša cilvēka, kad viņi nāks, lai par viņiem aizlūgtu. Mēs vienkārši ticēsim tam. Un, lūk, ja mēs tam ticēsim...! Lūk, es esmu redzējis to tik daudzas reizes!

14 Reiz es redzēju, kā divdesmit pieci tūkstoši...vienkārši aizdomājieties, nevis divarpus tūkstoši, divdesmit pieci tūkstoši izcilu dziedināšanu notika pēc vienas lūgšanas: Durbanā, Dienvidāfrikā. Es pat nezinu, cik daudzas lielās kravas automašīnas viņi piekrāva, ka... Divas no tām piepildītu visu *šo* vietu, ja izkrautu visu tur iekrauto, lielie britu kravas auto, sešu un astoņu riteņu, šāda veida, tur brauca viens pēc otra, ar kruķiem un ratiņkrēsliem jeb ar to, ko viņi sauc par ratiņkrēsliem, tādas lietiņas, uz kurām viņi nes slimos. Un viņi nesa tos cauri džungļiem. Un, ja viņus vajāja lauva, viņi rāpās ar tiem kokā. Un tad devās tālāk uz sapulcēm. Un pēc tam redzēt vienkārši uz platformas...kāds zēns...

15 Pirmā uz platformas uzkāpa...uzkāpa kāda sieviete. Un viņa bija iezīmēta kā musulmane, ar sarkanu punktu starp acīm. Un es pajautāju viņai, vai viņa runā angļu valodā. Un viņa sacīja: "Pavisam nedaudz."

Un es teicu: "Es redzu, ka tu esi musulmane...musulmane."

Viņa teica: "Jā."

16 Es teicu: "Kāpēc tu nāc pie manis kā pie kristieša? Kāpēc tu neej pie sava priestera?"

Viņa sacīja: "Es ticu, ka tu vari man palīdzēt."

17 Un es teicu: "Nu, es nevarēšu tev palīdzēt, ja vien tu neticēsi Jēzum Kristum."

Un viņa teica: "Nu, es redzēju dievkalpojumus."

18 Bijām tur tikai trīs dienas. Tad pie mums tajā vietā sēdēja gandrīz divi simti tūkstoši cilvēku. Tā ka viņi bija nožogojuši viņus, jo viņiem bija arī cilšu kari.

19 Un es teicu: "Nu, lūk, tev ir jātic Jēzum Kristum." Un es teicu: "Vai tu kādreiz asi lasījusi Jauno Derību?"

Viņa teica: "Esmu."

20 Es sacīju: "Ko tu domā par šo spredīķi, ko es tikko teicu, par to, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi?"

Viņa teica: "Es ticu tam."

21 Un es teicu: "Tad, ja Kungs Jēzus šodien būtu dzīvs... Viņš jau ir tevi dziedinājis. Kas attiecas uz Viņa ciešanām, tas jau noteikti ir izdarīts. Bet tev būtu vajadzīga ticība. Un, ja Viņš būtu šeit, Viņš zinātu, kas tu esi. Viņš zinātu, ko tu esi darījusi. Viņš zinātu par tevi visu. Vai tu tici tam?"

Viņa teica: "Jā, ser."

22 Es sacīju: “Ja Viņš atklās to, vai tad tu ticēsi, ka Viņš ir Dieva Dēls un ir augšāmcēlies no mirušajiem, un ir mūžīgi dzīvs šeit un tagad? Ka Viņa Gars ir manī un ar šiem citiem kristiešiem?”

Viņa teica: “Es ticu tam.”

23 Es teicu: “Tas, kāpēc tu esi šeit... Tavs vīrs ir īss, drukns vīrietis. Viņam ir melnas ūsas. Pirms divām nedēļām tu biji pie ārsta. Šis ir tavs vārds.” Es nevarēju to uzrakstīt...izrunāt. Man tas bija jāpasaka pa burtiem. Tas bija musulmaņu vārds.

Viņa teica: “Tā ir taisnība.”

24 Un es teicu: “Vēl... Un tavs vīrs gaidīja vestibilā. Viņš bija pelēkā uzvalkā un dzeltenbrūnā cepurē.” Es teicu: “Ārsts bija tāds kā gara auguma, kalsns vīrs ar lielām brillēm raga ietvarā. Viņš veica tev sieviešu izmeklēšanu un atklāja, ka tev ir cista uz olnīcas.”

Viņa teica: “Tā ir taisnība.”

Es sacīju: “Vai tu pieņem Jēzu par savu Glābēju?”

Viņa teica: “Jēzu Kristu, esi mans Glābējs.”

Nākamais bija mazs, šķielējošs zēns.

25 Un viņi atļāva misionāriem aiziet un atvest tikai vienu vai divus cilvēkus no katras cilts. Viņus nebija iespējams noturēt, it nekādi. Tā ka viņiem bija simtiem un simtiem policistu, kas mēģināja viņus noturēt, bet viņi nespēja to izdarīt.

26 Un tāpēc tas mazais, šķielējošais zēns, viņi atveda viņu uz platformas, aptuveni *šādā* attālumā.

27 Un uz tās platformas stāvēja tās lielās kallu lilijas. (Jūs māsas, kurām patīk puķes!) Dažas no tām kalla lilijām ir pusmetru platas; dzeltenas, baltas, brīnišķīgas. Un tur tās bija. Tās ir mežonīgas. Tur apkārt bija nolikti pušķi.

28 Un es runājos. Viņi apsēdināja to zēnu. Misionārs viņu apsēdināja. Un tas mazais draudziņš šķielēja. Viņš nupat kā bija papusdienojis.

29 Dažreiz viņu...viņu uzturs ir ļoti dīvains. Viņam bija... Viņi ņem adatu un iedur govs vēnā, pieliekot tā saucamo spaini. Tas ir maisiņš, kas ir sašūts no ādas, un ietecina tajā asinis, siltas asinis. Tad ieslauc tur nedaudz piena un sakuļ to, no tā sanāk brīnišķīgas konfektes.

Tu taču negribētu ko tādu, vai ne, dārgumiņ? Nē.

30 Tāpēc tas... Bet viņš...tieši to viņš ēda. Un viņa actiņas šķielēja. Es teicu: “Un tā, ikviens var redzēt, var zināt, kas ar šo bērnu nav kārtībā. Viņa acis šķielē. Ja es varētu palīdzēt šim bērniņam,” es teicu, “es noteikti to izdarītu. Bet es...es nevaru tur palīdzēt, tāpat arī neviens cits.” Es teicu: “Ja kāds ārsts varētu, nu, ja viņš to nedarītu, tad viņam pat ne tuvu nebūtu ārsta sirds, ja viņš varētu palīdzēt.” Es teicu: “Es nedomāju, ka šobrīd viņi varētu kaut ko ar to izdarīt.”

31 Es teicu: “Bet, lūk, Tas Kungs var atklāt man kaut ko par šo bērniņu.” Un tad Viņš teica: “Tas bērniņš, viņa tēvs un māte ir tievi cilvēki.” Tas bija... Viņa bija zulu, bet parasti viņi ir korpulenti. Es teicu: “Tie ir viņi, kas šobrīd sēž tur. Viņus sauc *tā un tā*.” Un tad es teicu: “Šis bērniņš piedzima ar šķielējošām acīm, jo māte... Viņi ir no... Viņi ir ticīgi kristieši, jo tajā mazajā salmu būdiņā, tur labajā pusē uz sienas karājas Kristus glezna.”

32 Un es teicu: “Un tas bērniņš, tiklīdz māte parādīja mazulīti tēvam, viņš jau šķielēja.” Tas tēvs un māte piecēlās, lai apstiprinātu, ka tā ir taisnība. Es paskatījos uz to bērniņu, viņa acis skatījās tikpat taisni kā manējās.

33 Tāpēc es teicu: “Lūk, jūs redzat, ka Tas Kungs,” es teicu, “es neesmu bijis tuvāk par trim metriem no tā bērniņa, tas bērniņš ir izdziedināts.”

Vienkārši nekavējos pie tā. Un es pasaucu nākamo.

34 Un, kad tas bija izdarīts, es izdzirdēju kņadu. Doktors Bosvorts un doktors Ērns Baksters, mani menedžeri sapulcēs, viņi ar kādu strīdējās, un es...radīdami tādu satraukumu. Tas puisis centās

nokļūt uz platformas jeb mēģināja tikt tur augšā. Un tur sēdēja vairāki ārsti, medicīnas doktori. Tā ka šis medicīnas doktors, viņš...viņš teica, viņš runāja. Viņš teica: "Es gribu parunāt ar viņu par to bērniņu."

Es pagriezos, es sacīju: "Kas noticis, dakter?"

Sacīja: "Kā tu zināji, ka es esmu dakteris?"

35 Un es sacīju: "Tu esi ārsts. Tu esi...tu uzaugi Anglijā. Tu esi britu ārsts." Un pateicu viņam, kur viņš ieguva izglītību.

36 Viņš teica: "Branhama kungs, es saprotu, ka ar mentālās telepātijas palīdzību var...var izlasīt manas domas."

Es teicu: "Es nelasu tavas domas, dakter."

37 Un viņš teica: "Bet ko es nevaru saprast..." Teica: "Es ticu, ka Dievs pastāv. Un es zinu, ka šī lilija nevar dzīvot bez Dieva," teica, "jo tajā ir dzīvība." Viņš teica: "Bet vai Viņš ir aptaustāms? Es nosēdināju šo bērniņu uz platformas. Es viņu izmeklēju. Tur viņa acis šķielēja. Un tagad šim bērniņam ir normāla redze. Kas to izdarīja, Branhama kungs?"

Es teicu: "Jēzus Kristus."

38 Un viņš teica, viņš teica: "Nu, paskaties," viņš teica, "es ticu Dievam." Viņš teica: "Bet es gribu uzdot tev jautājumu kā kalpotājam. Vai tu nohipnotizēji to bērniņu?"

39 Es atbildēju: "Mister, vai tu gribi pateikt, ka Britu medicīnas asociācija izsniedza tev licenci praktizēt medicīnu ar tik ierobežotām zināšanām par hipnozi? Ja hipnoze iztaisnos bērna acis, tad tev vajadzētu praktizēt hipnozi." Saprotat?

Un viņš teica: "Nu, pasaki man, kas to izdarīja?"

Es sacīju: "Jēzus Kristus."

Viņš teica: "Paklausies," teica, "es ticu. Es teicu, ka Dievs ir tajā lilijā."

40 Un misters Bosvorts sacīja: "Nu, tevis dēļ šeit sāksies sacelšanās," jo tur bija arī segregācija, saprotiet.

41 Un tā nu es teicu: "Tu būsi..." Turklāt arī cilšu karš. Es teicu: "Tevis dēļ sāksies sacelšanās. Nedari to." Es teicu: "Tu šim bērniņam velti pārāk daudz laika."

42 Un es teicu: "Lūk, kas tev ir jādara. Tas bērniņš tur stāvēja. Tu uzcēli viņu uz platformas. Viņa pašas ticība un mātes ticība, kad tas tika pateikts, izdziedināja to bērniņu. Viņa acis šķielēja, viņš vispār man nepieskārās un nebija man tuvumā vai vēl kaut kā. Es tik vien kā paskatījos un ieraudzīju to bērniņu, atkal paskatījos uz sanākušajiem, ieraudzīju vīziju, pateicu, kas tas bija, un atkal atskatījos, bērniņa acis bija iztaisnojušās."

43 Un viņš uzkāpa augšā zem tā lielā iekārtā mikrofona. Viņš teica: "Es pieņemu Jēzu Kristu kā savu Glābēju." Saprotat?

44 Kad es devos prom no Durbanas, viņš pārlēca pāri žogam, kur atradās daudzi, kādi desmit, divdesmit tūkstoši cilvēku, lai atvadītos un... Tas ir, es devos prom (nevis no Durbanas, atvainojiet) no Johannesburgas. Un viņš pārlēca un apķēra mani ap vidukli *šādā* veidā, un pateica man, ka viņš ir pametis savu praksi pilsētā un dodas uz misijas lauku kā medicīnas misionārs pie cilvēkiem. Un sarunājoties ar mani, viņš sāka runāt citās mēlēs, sarunādamies ar mani. Tā ir taisnība, medicīnas doktors, anglikānis, anglikānis.

45 Nākamais tur bija mazs zēns jeb jauns vīrietis. Viņš... Man nebūs laika tajā iedziļināties. Tas... Viņš bija tik... Viņam....viņam bija jāstaigā četrrāpus kā... Viņam ap kaklu bija aplikta ķēde kā sunim.

46 Un es teicu: "Ak, tu..." Nabadziņš, ja kāds varētu viņam palīdzēt un to nedarītu, tas būtu ļoti nežēlīgs cilvēks. Es teicu: "Protams, es nevaru viņu dziedināt, to zina visi. Es nevaru viņu dziedināt. Es varu tikai pateikt, ja Tas Kungs parādīs man, kas ir noticis vai kas to ir izraisījis, vai vēl kaut ko.

Jo par dziedināšanu jau ir samaksāts.”

47 Un tā, es gribu, lai jūs, kas esat šeit, kas esat slimi, saprastu to. Par dziedināšanu jau ir samaksāts. Jūs jau esat dziedināti. Tas vienkārši ir ticības trūkums. Viss ir iespējams tiem, kas ticēs. Tagad jums vienkārši ir jātic tam.

48 Un tātad, mēs redzam, ka šis mazais...tas puisis... Es teicu: “Uzvediet viņu šeit augšā.”

49 Un viņi atveda viņu ar ķēdi. Un viņš domāja... Nu, reizēm ciltis grib paākstīties tūristu priekšā. Un viņi nedaudz padejo, zināt, nelielu cilts deju, lai saņemtu monētas no tūristiem. Un viņš domāja, ka es gribu, lai viņš dejotu. Šis puisis pat nebija garīgi vesels. Un, jā, es nevarēju pateikt to tajā jauktajā pūlī, jo viņi nenēsā apģērbu, saprotiet. Viņu sievietes, vīrieši un visi ir kaili. Tāpēc viņi...viņi vienkārši...varbūt kaut kas sadiegts vai kaut kas tamlīdzīgs. Bet viņš stāvēja četrrāpus, un tas bija vienkārši šausmīgi. Tāpēc tad es... Viņi turēja viņu pie ķēdes *šādā* veidā un atveda viņu augšā; tā bija viņam ap kaklu, veda viņu. Un viņš mēģināja, teica: “A-ba-ba-ba.” Es centos likt viņam saprast, ka tas nav tas, ko es gribu. Es...

50 “Zulu tulk,” es teicu, “tagad saki šādus vārdus. Pasaki viņam, lai viņš stāv mierā un vienkārši tic.”

51 Un viņš paskatījās augšup uz mani *šādā* veidā. Un...un es teicu: “Lūk, šis puisis ir...Viņš ir šādā stāvoklī jau kopš pašas bērnības.” Es teicu: “Tas, ko viņš patiesībā... Tas, par ko viņš domā šobrīd, ir viņa brālis. Viņa brālis jāja vai nu uz dzeltena suņa, vai uz kazas. Viņš tika nomests zemē.” Un es teicu: “Viņš tika sakropļots. Viņš staigā uz diviem kruķiem.” Un es teicu: “Lūk, es redzu, ka tas jauneklis ir dziedināts. Viņš, viņš ir aizmetis prom savus kruķus.”

52 Aptuveni tajā laikā...bija vajadzīgas divdesmit minūtes, lai viņus nomierinātu. Tas puisis sēdēja aptuveni trīs pilsētas kvartālu attālumā no turienes, tālu *tajā* virzienā. Un tur nu viņš nāca ar virs rokām paceltiem kruķiem, vienkārši skriedams no visa spēka. Viņš bija dziedināts *tur* tālumā, kad tas zulu tulks... Tur stāvēja piecpadsmit dažādi tulkotāji. Tu pasaki vārdu, un tev ir jāgaida, kamēr tas iziet cauri visiem tulkotājiem. Tur nu viņš nāca, turēdams tos kruķus virs galvas *šādā* veidā. Viņš bija dziedināts.

53 Un...un tad es...es paskatījos apkārt. Tad es atkal ievēroju, skatoties uz viņu, es redzēju, kā viņš ceļas kājās. Tā bija vīzija. To vairs nekas neapturēs. Nē. Tad tas viss jau ir pabeigts, saprotiet; tikai gaidi vārdu.

54 Lūk, paskatieties. Nākamajā pirmdienā man apritēs piecdesmit pieci gadi. Tā ir mana dzimšanas diena. Un es redzu vīzijas, kopš es biju mazs puika. Es vēl ne reizi neesmu redzējis, ka kāda no tām nebūtu piepildījusies. Un es pajautāšu jebkuram, vai viņi ir redzējuši tādu, kas bija pateikta, bet nepiepildījās. Tas nevar nepiepildīties. Tas ir Dievs.

55 Un tā, tad es to ieraudzīju. Tad es nodomāju: “Šī ir mana iespēja izdarīt...izdarīt aicinājumu pie altāra.” Un es redzēju viņu pieceļamies. Es zināju, ka tad viņš tiks dziedināts, jo, saprotiet, tas jau ir parādīts. Tā tam ir jānotiek. Tieši tā saka vīzija. Tas ir pilnīgi pareizi.

56 Cik daudzi zina, ka tās lietas ir pareizas? Tas ir tāpēc, lai to ieraudzītu svešinieki. [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tā ir taisnība. Nekad, tajā nav kļūdu. Dievs vienmēr ir parādījis, ka tas ir pareizi.

57 Es nodomāju: “Te nu ir tas brīdis aicinājumam pie altāra.” Es teicu: “Lūk, šis te zēns, es nevaru viņu dziedināt. Bet, ja Dieva spēks ir parādījis man vīziju, tad viņš tagad tiks dziedināts. Lūk, ja viņš netiks dziedināts, tad es esmu viltus pravietis. Bet, ja viņš tiks dziedināts, cik daudzi no jums tur pieņems Kristu kā savu Glābēju?” Tur bija, man šķiet, tur bija desmit tūkstoši musulmaņu.

58 Tieši dažas dienas pirms tam es biju runājis ar vienu intelektuālu vīru. Teicu: “Kāda svētīta trofeja!” Jūs zināt, viņi ir cēlušies no senajiem mēdiešiem-persiešiem. Viņi nemainās jeb nepārmainās. Tu nevari izmainīt nevienu no tiem puišiem.

59 Tātad, un tur nu viņi bija, sēdēja tur. Viena no musulmanēm nupat kā bija pieņēmusi Kristu, un tas bija atstājis uz viņiem ietekmi. Un tur bija Mahatmas Gandi dēls.

60 Tātad, tur bija...tur bija šis zēns. Un tā nu es teicu: “Piecelies kājās. Jēzus Kristus dara tevi veselu.” Nu, viņš joprojām mēģināja kaut ko: “Ag-ag-ag,” apmēram tā. Es piegāju un paņēmu rokā ķēdi. Es teicu: “Piecelies. Jēzus Kristus dara tevi veselu.”

61 Lūk, šeit ir Bībele. Un, ja jūs visi zināt, kas ir noticis šajos dažos pēdējos vakaros, es šeit neuzdrošinātos teikt neko, kas būtu nepareizi.

62 Tur...tas puisis bija šādi nomocīts, staigāja...viņa mugura bija stipri izliekta, kā stipri izliekta zirga mugura. Viņa rokas un kājas... Viņa rokas no staigāšanas bija tikpat tulznainas kā viņa pēdas. Pirmo reizi dzīvē viņš piecēlās kājās. Asaras tecēja pa viņa melno vēderu *šādā* veidā, vienkārši tecēja lejup kā... Viņš bija ne tikai dziedināts, bet arī pie veselā prāta. Saprotat?

63 Es redzēju... Es teicu: “Tagad visiem no jums, kas ticēs, tagad ticiet, kad es lūgšu. Un es gribu zināt, cik daudzi šeit,” es teicu, “pieņems Kristu kā Glābēju?” Un tas izskatījās kā okeāns. Un viņi piereģistrēja trīsdesmit tūkstošus tīrus iezemiešus, kuri nespēja atšķirt labo roku no kreisās, kas atnāca pie Kristus.

64 Es atceros, kā es nesen runāju “Kivanis” klubā. Un vēl es atceros to cilvēku, kurš ordinēja mani misionāru baptistu draudzē, kurš vienmēr uzjautrinājās. Es teicu: “Kas bap... Tas, ko tu sauc par fanātismu, redzi, vienā stundā ieguva Kristum vairāk dvēseles nekā desmitiem tūkstošu dolāru, kurus baptistu draudze ir ieguldījusi turienes misionāros.”

65 Kādus mēs viņus tur atradām? Ar kristieša etiķeti, bet nesot elku savā rokā. “Ja Amoja...” *Amoja* nozīmē “neredzamais spēks”, kā vējš. “Ja tas nepalīdzēs, tad *šis* palīdzēs.” Tāds nu ir viņu spēks. Un tur es redzēju, kā trīsdesmit tūkstoši tīru iezemiešu atdeva savu dzīvi Kristum.

66 Un devās uz turieni pie ciltīm, iegūstot Kristum citus savus draugus. Un es veicu vienu lūgšanu par visu to grupu. Un aptuveni četras stundas pēc tam man piezvanīja pa telefonu Sidnijs Smits, Durbanas mērs, Sidnijs Smits, Durbanas mērs, Dienvidāfrikā. Un viņš, tur bija nomirusi kāda sieviete iepriekšējā vakarā, un bija piezvanījuši, lai palūgtu. Un viņa bija tajā sanāksmē, dzīva. Un tā, tad...tā bija Sidnija Smita radiniece, un viņš bija ļoti saviļņots.

67 Un tad, kad tas...viņš teica: “Pieej pie sava loga un paskaties, kas tur notiek uz ielas.” Un tur brauca garām tie lielie kravas auto, kas bija pilnībā piekrauti. Un iezemieši, kuri vēl tajā rītā gulēja uz tām saliekamajām gultām un nestuvēm, gāja aizmugurē, pacēluši savas rokas, raudādami, dziedādami savā dzimtajā valodā: “Tikai tici, viss ir iespējams.” Un viņu starpā vairs nebija kara, viņi gāja tur rindu pēc rindas. Kravas mašīnas brauca šādā veidā, un policijas eskorts, un rikšām nācās braukāt visvisādi, tādā veidā. *Tikai tici*.

68 Lūk, ja tīri iezemieši, kas neatšķir labo roku no kreisās, var pieņemt to, tad kā ir ar mums? Saprotat? Vai jūs zināt, kāpēc? Viņi nebija piebāzti ar kaut kāda veida mācību. Saprotat?

69 Mums ir bijuši visi iespējamie. Doktors *tāds un tāds* saka: “Tas ir fanātisms.” Tas otrs saka: “Tā ir telepātija.” Šis saka: “Tas ir kaut kāds izdomājums.” Šis saka: “Tas ir velns.” Tu nezini, kam ticēt. Tieši tāpēc tas ir tik grūti. Visgrūtāk vadīt dziedināšanas dievkalpojumus ir ASV. Tā tas ir.

70 Tur, tie, kas ir tur, viņi neko nezina. Viņi neko nav dzirdējuši. Tu viņiem pastāsti, viņi ir kā bērni: viņi pieņem to un tic tam, un uz priekšu.

71 Lai Tas Kungs mums tagad palīdz. Un tā, vēl tikai reizīti palūgsim. Nevar lūgties pārāk daudz, tas nu ir skaidrs. Bībelē ir teikts: “Es gribu, lai vīri lūdz visur, paceldami svētas rokas.”

72 Pieņem mūs, Kungs, Tavā sadraudzībā šeit, kad mēs nododamies Tev, Tava Vārda sadraudzībā, jo Tu esi Vārds. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā, runā uz sirdīm. Āmen.

73 Vakar vakarā mēs atstājām Ābrahāmu iekš... Mēs sākām ar viņu un...tur 1. Mozus grāmatas 22. nodaļā, kur viņš upurēja savu vienīgo dēlu, līdzība par to, kā Dievs atdeva Savu Dēlu. Pēc tam mēs sākām no jauna, atgriezāmies atpakaļ, lai atkal paņemtu viņu, viņa dzīvi, un mēs vēl neesam to pabeiguši. Vakar vakarā mēs atstājām viņu kaut kur 16. vai 17. nodaļā. Manuprāt, mēs atstājām viņu 15. nodaļā. Un mēs centīsimies pabeigt to šovakar, jo rītdienas pēcpusdienai man ir svētruna tikai Dievišķajai dziedināšanai, ja Tas Kungs gribēs.

74 Un tā, ir aicināti visi mācītāji. Atvediet savu sanāksmi. Atnāciet šurp un stāviet kopā ar viņiem lūgšanā.

75 Un tā, mēs saprotam, ka dažreiz Jēzus kaut ko darīja, un dažreiz Viņš kaut ko izdara... Jūs teiksiet: "Tad kāpēc Viņš šīs lietas pieļāva, brāli Branham? Kāpēc Viņš ļāva notikt šīm lietām?" Reizēm tas tiek darīts, lai pārbaudītu tavu ticību, daudzas reizes. Mēs... Un Viņš rīkojas dīvaini. Kāpēc gan Viņš vienkārši neiznāk un nesaka: "Es esmu *tas*, un Es esmu *šis*." Viņš to vispār nedarīja. Saprotiet, Viņš dara to, lai pārbaudītu tavu ticību.

76 Paskatieties, tie priesteri domāja, ka Viņš, droši vien, nonāks lejā un runās ar augsto priesteri Kajafu. Bet kur Viņš piedzima? Silē. Un Viņu absolūti noraidīja Viņa paša ļaudis un Viņa konfesijas tajā laikā.

77 Un tā, mēs redzam, ka reiz Jēzus pateica... Es vēlētos pievērst uzmanību vienam nelielam citātam, ko es gribu pieminēt. Jēzu apņēma liels pūlis, un šķita, ka viņu bija pārāk daudz, tāpēc paskatieties, ko Viņš pateica. "Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, jums nav dzīvības." Nu, kā jūs domājat, ko domātu ārsts vai jebkurš intelektuāls cilvēks, dzirdot, kā Cilvēks, kuram bija ārlaulībā dzimuša bērna reputācija un kas vairāk līdzinājās renegātam tā laika cilvēku acīs, pieceļas un citē kaut ko tādu: "Ja jūs neēdat Manu miesu un nedzerat Manas Asinis..."

78 Nu, viņi sacītu: "Tas vīrs ir cilvēku vampīrs. Ak vai! 'Dzert cilvēka asinis un ēst viņa miesu?' Nu, sapulce, turieties tālāk no šāda traka cilvēka."

79 Viņš vispār to nepaskaidroja. Viņš vispār to nepaskaidroja. Viņam tas nebija jāpaskaidro. Tā tas ir. Viņš vienkārši gribēja redzēt, kāda veida ticība viņiem ir.

80 Redziet, jūs...ja tu tici, tad tu tici, lai ko arī teiktu citi. Ja es šovakar palūgtu par pieciem tūkstošiem cilvēku, un visi pieci tūkstoši šovakar nomirtu, tad rītdien es joprojām lūgtu par slimajiem. Saprotat? Svarīgi ir tas, ko saka Dievs. Nevis tas, ko saka cilvēki. Saprotat?

81 Un Dievs, Viņš...Viņš teica: "Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, jūsos nav dzīvības."

82 Nu, ak, tie cilvēki, tā intelektuālā grupa, protams, viņi teica: "Turieties no šī cilvēka pa gabalu. Viņš ir traks! Tas ir mežonis! Viņš taču ir cilvēku vampīrs, 'ēst' tā vīra miesu?" Lūk, Viņš to vispār nepaskaidroja.

83 Lūk, Viņam bija septiņdesmit ordinēti sludinātāji kopā ar Viņu. Viņš nodomāja, ka tas pūlis ir nedaudz par lielu, tāpēc tas pūlis aizgāja no Viņa prom. Tātad Viņam tur sēdēja ordinētie kalpotāji, kurus Viņš bija sūtījis, septiņdesmit cilvēki. Viņš teica: "Ko jūs teiksiet, kad jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu uzkāpjam debesīs, no kurienes Viņš atnāca?" Lūk, Viņš to vispār nepaskaidroja.

84 Un tie sludinātāji teica: "Šis cilvēks uzkāps Debesīs, no kurienes Viņš atnāca? Mēs taču Viņu pazīstam. Mēs pazīstam Viņa māti. Mēs bijām tajā kūtī, kur Viņš piedzima. Mēs redzējām to šūpuli, kurā Viņu šūpoja. Mēs makšķerējam kopā ar Viņu. Mēs guļam kopā ar Viņu šeit krastā. Un šis Cilvēka Dēls uzkāps augšā, no kurienes Viņš atnāca? Viņš nāk no Betlēmes. Kā tas ir – 'uzkāps'? Tas nu mums ir par daudz." Un viņi aizgāja prom no Viņa. Viņš to vispār nepaskaidroja. Viņš nekad...

85 Viņam nekas nebija jāpaskaidro. Dievam nekas nav jāpaskaidro. Viņš ir Dievs. Viņš vienkārši dara to, jo Viņš apsolīja to. Viņš nepaskaidro to.

86 Tad palika tikai Viņa divpadsmit. Un Viņš pagriezās un paskatījās uz viņiem, sacīja: "Es esmu izvēlējies jūs divpadsmit, un viens no jums ir velns." Viņš teica: "Vai arī jūs gribat iet prom?"

87 Tad Pēteris pateica šos īpašos vārdus: "Pie kā mums iet, Kungs? Jo mēs esam pārliecināti, ka Tev ir dzīvības Vārds." Viņi tik skaidri bija ieraudzījuši to apstiprinātu; nebija svarīgi, ko teica priesteri, ko teica kāds cits. Viņi skaidri zināja, ka...ka Viņam bija dzīvības Vārds. Teica: "Tev ir dzīvības Vārds."

88 Un lūk, mēs redzam, ka nebija svarīgi, ko bija izdarījuši citi, kā viņi bija aizgājuši, šie mācekļi bija iepriekšnolemti, viņi bija paredzēti mūžīgajai dzīvībai. Nē, viņi nevarēja to izskaidrot,

viņi nevarēja to izskaidrot, ne vairāk kā visi pārējie. Bet viņos bija kaut kas, tā...tā pārstāvniecība debesīs. Doma, kas Dievam par viņiem bija pirms pasaules radīšanas, bija šeit atklājusies, un viņi bija savienoti ar Dievu un bija pārliecināti, ka tas ir Dieva apsolījuma apstiprinājums, un nekas to viņiem neatņems. Tā ir īstena, neviltota kristietība.

89 Šodien cilvēki kaut kādā ziņā līdzinās viņiem tajos laikos, kad mācekļi atradās tur okeānā. Un kādu nakti sacēlās vētra, un nebija nekā...viņiem bija zudušas visas cerības izglābties. Un viņi redzēja, ka Viņš nāk, ejot pa ūdeni. Lūk, viņu kuģis bija piepildīts ar ūdeni, un buras bija saplīsušas, un airi bija pazuduši, un viņi turējās viens pie otra un kliedza. Un viņi paskatījās turp un ieraudzīja Viņu nākam, ejot pa ūdeni, un nobijās no Viņa, no savas vienīgās cerības. Un viņi baidījās no tās vienīgās lietas, kas varēja viņus izglābt. Tā taču ir īstena šodienas aina! Viņiem....viņiem šķita, ka tas ir kāds spoks. Zināt, ir teikts, ka viņi brēca no bailēm: "Tas ir gars!" Tas izskatījās pārāk līdzīgi spiritismam. Tas pats notiek arī šodien.

90 Bet, ja vien jūs rīkosieties tāpat kā viņi... Kad viņi iebrēcās, viņi dzirdēja, kā atskanēja šī balss: "Nebaidieties. Tas esmu Es. Un nebaidieties. Esiet drosmīgi."

91 Un, ja vien jūs skatīsieties uz apsolījuma Vārdu šim laikam, jūs dzirdēsiet, kā caur Vārdu runās tā pati balss: "Tas esmu Es. Es apsolīju darīt to pēdējās dienās. Nebaidies. Nevajag baidīties. Uzticies Man, Dieva Dēlam," kas Viņš ir. Ticiet tam tagad.

92 Vakar vakarā mēs atstājām Ābrahāmu Elohima klātbūtnē, kur viņš...mēs aizvedām viņu caur apsolījumiem. Un, lūk, pēdējais apsolījums pirms dēla atnākšanas...mēs redzam, ka uzradās kāds cilvēks; ģērbies kā cilvēks, ēda kā cilvēks, runāja kā cilvēks; un Ābrahāms paskatījās uz viņu un uzrunāja Viņu ar vārdu Elohims, "Elohim". Divi bija devušies uz Sodomu, lai sludinātu tur. Un mēs salīdzinājām šo ainu ar šodienu. Jūs visi atceraties to stāstu, ar kuru mēs beidzām. Pilnīgi precīzi tā pati lieta, kā Jēzus paredzēja, ka būs tā, "kā tas bija Sodomas dienās", tas pats atrodas tādā pašā izkārtojumā šodien. Un ja...

93 Šodien es tur gatavojos un es biju neziņā, un es par to visu aizdomājos. Viņi izdzirdēja, ka tur notiek vēl viena zemestrīce, un viņi teica: "Zeme atkal tiek sakratīta." Un es nodomāju: kas tas ir? Jūs zināt, tas notika Lielajā piektdienā. Ziniet, pirms deviņpadsmit gadsimtiem Lielajā piektdienā draudze noraidīja Jēzu Kristu, un zemestrīce satricināja visu pasauli. Un viņi atkal ir Viņu noraidījuši Lāodikejas periodā, kā ir teikts Bībelē, ka viņi to izdarīs; bija izlikuši Viņu ārpusē.

94 Un šī Draudžu Padomes ekumeniskā kustība ir tieši tas, ko viņi dara. Viņi zaudē visas savas evaņģēliskās mācības un pārējo. "Kā gan divi var iet kopā, ja viņi nav vienojušies?" Nu, tas nav iespējams.

95 Uz īsteniem, neviltotiem kristiešiem tas neiedarbosies. Viņi to nekad nepieņems. It nemaz. No augšas dzimis kristietis nekad nelīdīs šādās lamatās. Tas ir tas pats, kas ielikt būrī pīli. Viņas zina, ka tā dodas uz kaušanu. Tu viņu tur nekad neiedzīsi. Tāpēc mēs... Īsteni no augšas dzimis kristietis turēsies no tā pa gabalu.

96 Un tā, Ābrahāms stāvēja tur un runājās ar kādu Cilvēku, kurš bija pagriezies ar muguru pret telti, kurā atradās Sāra. Un Ābrama...Ābrahāma vārds kādu dienu vai divas pirms tam bija Ābrams; un Sāraja, bet tagad tā ir Sāra un Ābrahāms. Un Viņš uzrunāja Ābrahāmu ar viņa tēva, priestera vārdu: "Ābrahām, kur ir Sāra (*princese*), tava sieva?"

Viņš teica: "Viņa ir teltī, aiz Tevis."

97 Viņš teica: "Es apmeklēšu tevi saskaņā ar apsolījumu, dzīves periodu," citiem vārdiem sakot, "nākamajā mēnesī. Un Es apmeklēšu tevi, kā Es esmu apsolījis."

98 Jau divdesmit piecus gadus viņš bija gaidījis šo apsolīto bērnu; nešaubīdamies neticībā Dieva Vārdam, bet bija stiprs, dodot godu Dievam. Tagad paskatieties šo.

99 Un tad Sāra teltī, ja mēs izmantotu ielas izteicienu, nedaudz pasmējās pie sevis, teica: "Es, veca sieviete, deviņdesmit gadus veca, un gūšu...gūšu prieku ar savu kungu, savu vīru, kuram nu ir simts gadi?" Viņi jau daudzus, daudzus gadus bija pārstājuši dzīvot kā vīrs un sieva.

100 Un...un tas Cilvēks, sēžot ar muguru pret telti, teica: “Kāpēc Sāra šaubījās par to, sacīdama šīs lietas savā sirdī?” Saprotat? Un šādi Ābrahāms atpazina, kas ar viņu runāja. Tas bija Elohims, tieši tā. Viņa zīme pierādīja Viņa apgalvojumu. Teica: “Es tevi apmeklēšu.” Kāpēc Viņš teica: “Es”? Kāpēc Viņš nosauca viņu par Ābrahāmu? Jo Viņš bija Tas, kas iedeva viņam šo vārdu! Kā simbolu, ne cilvēka klātbūtnē; parādot, kas tieši notiks. Iedeva viņam Viņa apstiprināto autoritāti un apsolīto Vārdu, ka šis Cilvēks, kurš ar viņu runāja, bija Dievs, Elohims.

101 Tātad, mēs redzam vēstules Ebrejiem 4. nodaļas 12. pantā, ko es jau divreiz citēju pēdējos pāris vakaros, ka Bībelē ir teikts: “Dieva Vārds atpazīt domas, kas ir sirdī, sirds noslēpumus.”

102 Un Jēzus varēja paskatīties uz sanākušajiem un atpazīt viņu domas, un pateica tai sievietei, cik daudz vīru viņai bija; pateica Nātānaēlam, kur viņš atradās – tas bija apstiprinājums, ka Viņš bija tas Mesija, Dievs, Imanuēls, jo Viņš bija Vārds.

103 Tieši tādi bija pravieši. Pravieši tika uzskatīti par dieviem. Jūs to saprotat. Tā teica pats Jēzus. Sacīja: “Kā jūs varat Mani nosodīt? Jūs taču saucat tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds, jūs saucat viņus par 'dieviem'. Un kā tad jūs nosodāt Mani, kad Es saku, ka 'Es esmu Dieva Dēls'? Un, ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet tam.”

104 Viņš bija apstiprinātais Dieva Vārds tam periodam. Lūk, ja Viņš būtu atnācis ar Mozus zīmi, tas nebūtu darbojies. Ja Mozus būtu atnācis ar Noasa zīmi, tas nebija pravietots tam laikam.

105 Un visi šie garīdznieki un teologi, un augstskolas, un skolas, izglītotie kalpotāji; tas ir labi, mums nav nekas pret to, bet tas nav konkrētā laika vēstījums. Tas bija tai drūmajai dienai.

106 “Vakarā būs Gaisma!” Viņš apsolīja šīs lietas. Es esmu lasījis to no Vārda neskaitāmas reizes. Tieši tāpat, kā tas bija toreiz, Viņš teica, ka tā būs atkal. Es varētu sasaistīt to ar katru Rakstu vietu Bībelē un parādīt jums, ka tā ir patiesība.

107 Un tā, tur Viņa apgalvojumi tika apstiprināti, kad Viņš pateica, kurš...Sāra, ko viņa darīja aiz Viņa muguras. Lūk, ievērojiet, Viņš apsolīja, ka nākamajā mēnesī viņa paliks stāvoklī: “Saskaņā ar dzīves periodu,” teica Viņš.

108 Un tā, ievērojiet, Ābrahāma ceļš bija līdzība par karalisko dzimumu tagad. Ja ievērosiet, Ābrahāms...apsolījums bija viņam un viņa bērniem pēc viņa. Un tad viņa bērni bija, pirmkārt, dabiskais dzimums, un pēc tam karaliskais dzimums, kas bija Kristus. Pirmais pēcnācējs, kas bija caur seksu, atnāca Īzāks; bet bez seksa atnāca Jēzus, karaliskais dzimums.

109 Tātad, Asinis, saprotiet, mēs esam glābti ar Asinīm. “Un bez asins izliešanas nav piedošanas.”

110 Ievērojiet, Jēzus nebija ebrejs. Jēzus nebija pagāns. Jēzus bija Dievs. Viņš nebija...Viņš nevarēja būt ebrejs vai pagāns. Skatieties, vīrieša organisms ražo hemoglobīnu, kas ir asins šūna. Tas dīglis ir asins šūnā.

111 Es dzirdu, ka jūs šeit, daudzi no jums... Es nesen braukājos pa šejieni un skatījos uz jūsu...jūsu fermeriem, un jūs audzējat cāļus. Lūk, vista var izdēt olu, putnu mamma var izdēt olu; bet, ja viņa nav bijusi kopā ar tēviņu, tur nekas neizšķilsies. Tomēr viņa var izdēt olu, jo ola ir iekš...no mātītes. Bet asinis...un dzīvība atrodas asinīs.

112 Lūk, tādējādi Viņa dzīvība bija radīta dzīvība, nevis to uzsāka kāds cilvēks.

113 Un turklāt olšūna nebija no Marijas, jo, ja olšūna būtu no Marijas... Kā tic vairums protestantu un arī katoļu, ka olšūna bija no Marijas, lūk, tas...ka tā bija Marijas olšūna, padarot Viņu par cilvēku. Nē, ja asins šūna bija no Dieva, tad arī olšūna bija no Dieva, jo Marija nevarēja dot olšūnu, kas būtu izgājusi... Jūs zināt, jūs saprotat, par ko es runāju. Viņš...viņa nevarētu to izdarīt bez kaut kādām sajūtām. Tātad, ja...ja tur bija tā sajūta, ko tad, jūsuprāt, darīja Dievs? Tas atkal būtu sekss. Saprotat?

114 Tāpēc gan olšūna, gan asins šūna bija Dievs. Āmen. Tas ir... Ticiet tam, un jums būs ticība, lai ietu uz priekšu. Mēs esam glābti ne ar ebreju asinīm, ne ar pagānu asinīm. Mēs esam glābti ar paša Dieva Asinīm; radīta Asins šūna.

115 Kā es teicu, paskatieties uz šīm putnu mātēm. Tagad sākas pavasaris. Nesen es ievēroju, kā viņas ņem salmus un dodas augšā, un taisa sev ligzdas. Lūk, viņa var uzkāpt tur augšā, uztaisīt ligzdu, un sadēt pilnu ligzdu ar olām; un sēdēt uz tām, un perēt tās, un būt tik uzticīga šīm olām, ka viņa...viņa tik ļoti novājēs, ka nespēs izlidot no ligzdas, lai sadabūtu kaut ko ēšanai. Bet, ja viņa nav bijusi kopā ar putnu tēviņu, no tām nekas neizšķilsies. Tās nav apaugļotas. Jūs to zināt. Tās gulēs ligzdā un sapūs.

116 Un tieši tā tas ir dažām no mūsu draudzēm. Mums vienkārši ir ligzda, kas ir pilna ar sapuvušām olām. Tām nav nekādas Ābrahāma ticības. Ir pienācis laiks iztīrīt ligzdu un sākt visu no jauna, sakontaktēties; nevis ar kādu organizāciju, kādu teoloģisko semināru, bet nonākt kontaktā ar to Tēviņu, Kristu Jēzu, kurš atnes auglību tam dzīvības Garam, kas atrodas tevī. Tieši Viņš ir Tas, kas dara tevi ticīgu tam. Attīriet ligzdu un sāciet visu no jauna. Jūs uzsitat viņiem uz pleca un pieņemat viņus, un ieceļat viņus par diakoniem, kaut viņi ir precējušies četras vai piecas reizes, un tā tālāk. Kur gan mēs galu galā nonāksim? Aizsūta viņus uz semināru un injicē viņos to balzamējošo šķidrumu, un atved atpakaļ.

117 Un nesen veiktie aprēķini parādīja, ka deviņdesmit deviņi procenti protestantu sludinātāju visā valstī netic burtiskai Kristus otrajai atnākšanai. Astoņdesmit septiņi procenti noliedz dzimšanu no jaunavas. Aizdomājieties par to. Ar ko nākotnē būs jāsaskaras mūsu bērniem?

118 Dievs, atved mūs atpakaļ pie tās ticības, kas reiz tika nodota svētajiem!

119 Ābrahāms, paskatieties uz viņa ceļu, kad viņš devās uz priekšu, viņš bija precīza līdzība par draudzi. Viss, ko darīja Ābrahāms, ir... Mēs esam izsekojuši draudzei. Ja mums šeit būtu nedēļa vai divas, ko pavadīt šeit, es varētu parādīt jums, soli pa solim, ka draudze ir gājusi pa to pašu ceļu. Pēdējā zīme bija Dievs, apsolītais Vārds, kas runāja uz viņu cilvēka miesā. Pēdējais apsolījums, pirms pagānu pasaule tika iznīcināta, tas ir, Sodoma un Gomora. Tagad aizdomājieties, Ābrahāms, pirms bija... Dievs bija parādījies viņam daudzos simbolos un gaismās, un formās, un zīmēs, bet Dievs nekad nebija nācis pie viņa kā cilvēciska būtne un runājis dzirdamā balsī kā cilvēciska būtne, no cilvēciskas būtnes. Un atcerieties, apsolījums jau ir gatavs piepildīties, Sodoma tiks sadedzināta, skan pēdējais vēstījums.

120 Un šeit parādās normālā draudze, tas ir, konfesionālā draudze. Tur, tur dodas mūsdienu Bilijs Grehems, lai izrautu viņus no turienes.

121 Ir izredzētā draudze, nevis Sodomā; izsauktā, atdalītā. Viņi saņem vēstnesi. Ievērojiet, Ābrahāma grupa saņēma vēstījumu. Un kas tas bija? Dievs, kurš visu laiku bija runājis uz viņu simbolos un formās, un visādi, tagad atnāca. Un tagad Viņš izpauž Sevi šeit cilvēka miesā un atpazīst domas, kas ir Sāras sirdī, Viņam aiz muguras. Un Ābrahāms sacīja: "Tas ir Elohims, Pašpietiekamais." Atcerieties, tūlīt pēc tam Sodoma tika sadedzināta. Aizdomājieties par to.

122 Varbūt draudze saņem savu pēdējo zīmi. Redziet, mēs... Jūs esat gavilējuši, jūs esat saņēmuši taisnošanu caur Luteru, svēttapšanu caur Vesliju; varens laiks, gavilēšana, priecāšanās, runāšana mēlēs, mēļu tulkošana, Dievišķā dziedināšana. Bet kur mēs esam šobrīd? Dievs runā tieši mūsu vidū, caur mums, dzirdamā veidā, tieši tā, kā Viņš darīja toreiz. Un Viņš apsolīja to darīt. Tas ir tas galvenais. Tas nav kaut kas, ko mēs esam izdomājuši. Tā ir teikts Bībelē. Jēzus teica, ka Viņš to darīs, atkal darīs Sevi...

123 Ievērojiet, un uzreiz pēc tam Ābrahāms aizbilda par Latu. Un Viņš teica, ka, ja Viņš atradīs kaut desmit cilvēkus, tad Viņš to pasaudzēs. Bet Viņš pat tik daudz nevarēja atrast, tie vēstneši, kas bija tur. Viņi noraidīja vēstnešus.

124 Kā Bilija Grehema brokastīs, kad viņš bija mūsu pilsētā, Luisvilā, Kentuki štatā. Es biju viņa brokastīs. Viņš teica: "Es ierodos pilsētā," viņš teica, "es..." Viņš pacēla Bībeli. Viņš ļoti tic Bībelei. Viņš teica: "Es ierodos pilsētā un es novadu kampaņu, un man ir trīsdesmit tūkstoši jaunatgriezto, tas ir, pieņemto lēmumu." Viņš teica: "Un es atgriežos pēc sešiem mēnešiem un nespēju atrast pat trīsdesmit." Un viņš teica: "Pāvils ieradās pilsētā un ieguva vienu jaunatgriezto, un, kad viņš atgriezās pēc gada, tam jaunatgrieztajam jau bija daudzi, daudzi jaunatgrieztie, tā ka no šī viena

cilvēka viņam bija simtiem jaunatgrieztu cilvēku.” Viņš teica: “Nu, kas par lietu?” Viņš teica: “Jūs, slinko sludinātāju pulciņš!” Viņš teica: “Jūs sēžat, kājas uz galda salikuši, un neejat un neapmeklējat tos cilvēkus.”

125 Nu, kas gan es esmu, tāds neizglītots cilvēks kā es, lai iebilstu tam lielajam evaņģēlistam? Bet man būtu gribējies pateikt viņam pāris vārdus: “Billij, un kāds sludinātājs nodarbojās ar Pāvila jaunatgriezto?” Saprotat?

126 Tas bija tāpēc, ka Pāvils ieveda viņu pietiekami dziļi, lai Kristus ienāktu viņā, un viņš bija dzīva uguns, līdz pašai dzīvajai klātbūtnei. Nevis kaut kāda intelektuāla darbība vai pievienošana kaut kur, vai kaut kādas piezīmes parakstīšana, vai solījums nākt uz baznīcu. Aizvediet viņu līdz Svētā Gara kristībai, un tad viņš...viņš degs, viņš dzemdēs bērnus. Kā tas ir iespējams, ja viņš ir neauglīgs? Viņam nevar būt bērnu, ja viņam pašam nav dzīvības. Un tas ir vienīgais veids, kā jebkas var sevi reproducēt, tas ir caur dīgli. Un dīglis ir Svētais Gars, kas bija Kristū, tas ir ticīgajā.

127 Un tā, mēs redzam, ka Dieva pēdējā zīme Ābrahāmam, burtiski, bija Dievs, Vārds. Atcerieties, Dievs, apsolītais Vārds, kas viņam bija apsolīts jau no paša sākuma, runāja uz viņu cilvēka miesā. Tur stāvēja Cilvēks un runāja ar viņu, atpazīdams domas, kas bija Sāras sirdī; un viņa atradās Viņam aiz muguras, teltī. Tā bija pēdējā zīme. Tagad paskatieties. Viņš jau iepriekš bija parādījies viņam daudzos simbolos un citādi, piemēram, gaismās un...un ugunī, un tā tālāk, parādījies viņam. Bet tagad paskatieties. Un uzreiz...

128 Es gribu, lai jūs ievērojat, kas notika ar šo veco pāri. Lūk, es ceru, ka jūs neuzskatīsiet mani par dīvaini. Un...un ja jūs tam neticat, tad vienkārši nepievērsiet tam uzmanību, vienkārši...saprotiet. Bet es vienkārši gribu pastāstīt jums, kas, manuprāt, notika.

129 Vai jūs pievērsāt uzmanību, lūk, kā gan Sāra grasījās iegūt šo bērniņu? Lūk, viņa ir simts gadus veca. Un tā, kāds teiks: “Nu, toreiz viss bija citādi.” Bībelē ir teikts, ka viņas dzemde bija mirusi, un Bībelē ir teikts, ka viņi abi bija jau krietni gados.

130 Bet Viņš dara ar Sāru un Ābrahāmu, kuri gāja pa šo ceļu, tieši to, ko Viņš apsolīja darīt ar viņu dzimumu. Un Viņš to ir izdarījis! Es to varu pierādīt, tieši tos soļus, ko spēra Ābrahāms. Tagad paskatieties, kur viņš šeit atrodas, kad Dievs atnāca un runāja ar viņu cilvēka miesā, darīja Sevi zināmu viņam. Uzreiz...

131 Kā gan Sārai būs šis bērniņš? Lūk, Ābrahāms bija dzīvojis kopā ar viņu, un varbūt viņš bija... Ir teikts: “Viņa ķermenis bija kā miris.” Tā ir teikts Bībelē. “Viņa ķermenis jau bija miris. Sāras mātes klēpis bija miris. Bet viņš nešaubījās. Viņš joprojām tam ticēja.” Un tā, paskatieties, ja Sāra...

132 Šeit ir jaukta auditorija, un piedodiet man, māsas. Un jūs klausītu savu ārstu, bet es esmu jūsu brālis. Bet paskatieties. Sāra deviņdesmit gadu vecumā ir pārāk veca, lai ietu cauri dzemdībām. Sirds to neizturētu. Jūs to zināt. Un vēl viena lieta, viņas piena vēnas bija izžuvušas. Tajos laikos nebija drošu higiēnisku pudelīšu. Saprotiet, bija vajadzīga māte barotāja. Ievērojiet. Un kā gan Viņš to izdarīs? Kā gan viņai būs šis bērniņš? Viņas dzemde ir mirusi. Viņa ir mirusi savā ķermenī, viņa pati, un Ābrahāms ir miris.

133 Vai jūs zināt, ko Viņš izdarīja? Viņš pārveidoja viņus. Viņš pārvērta viņus atkal par jaunu vīrieti un jaunu sievieti. Es varu to pierādīt. Viņš padarīja viņus par jaunu vīrieti un jaunu sievieti, padarīja viņus atkal jaunus. Ak, kāds brīnišķīgs apsolījums!

Jūs teiksiet: “Ak, brāli Branham!”

134 Nu, tikai brītiņu uzgaidiet. Nevajag... Vienkārši uzgaidiet. Tas varbūt pavisam nedaudz aizskars legālistus, bet es...es gribu, lai jūs to tagad ieraudzītu, tikai brītiņu. Lūk, mēs vienkārši mācām tādu kā svētdienas skolas nodarbību par šo tēmu. Viņš pārvērta viņus atkal par jaunu vīrieti un jaunu sievieti, apmēram divdesmit gadus vecus.

135 Ābrahāms, tagad skatieties, viņš ir vecs. Viņa bārda nokarājas līdz pašai apakšai. Viņa ķermenis ir gandrīz miris. Viņa rokas ir vājas un ļenganas. Sāra ir uzlikusi uz pleca nelielu lakatu, ar

mazu cepurīti, vecmāmiņa, kas klibodama staigā ar spieķīti.

136 Es redzu nākamo rītu. Nu, Ābrahāmam ir liels kupris uz muguras, sirmie mati nokarājas. Un Sāra saka: "Ābrahām, mīļais, nu, tava...tava bārda ir kļuvusi melna!" "Ak, Sāra, bet tās tavas skaistās acis mirdz tieši tā kā vienmēr. Tavi vaigi ir kļuvuši sārti." Pirms vēl saule bija norietējusi tajā vakarā viņa atkal bija jauna sieviete, bet viņš bija jauns vīrietis.

Jūs teiksiet: "Blēņas, brāli Branham!"

137 O-o, nē, tā tas bija. Redziet, lūk, brīnišķīgs apsolījums un līdzība par Ābrahāma karalisko dzimumu, kas uzreiz parādās... Atcerieties, vai tas ir apsolījums? Jā, mēs izmainīsimies. Viņi tika izmanīti atkal par jaunu vīrieti un sievieti, vienkārši precīzi parādot, kas tiks izdarīts ar draudzi, ar karalisko dzimumu!

Jūs teiksiet: "Vai tas ir apsolījums?"

138 Pirmā Tesaloniķiešiem 4:17: "Atskanēs Dieva bazūne, un mēs tiksim izmainīti piepeši, acumirklī, un kopā tiksim aizrauti augšā." Kāpēc? Viņas ķermenis, viņu ķermeņi bija jāpārveido, lai saņemtu dēlu. Un mūsu mirstīgajiem, zemiskajiem ķermeņiem būs jātiek izmanītiem, lai saņemtu Dēlu, jo mēs tiksim aizrauti augšā. Mums būs vajadzīgs citādāks ķermenis nekā šis, jo mēs tiksim aizrauti gaisā, lai satiktos ar Viņu. Āmen! Nav pret... Precīzi saskaņā ar Rakstiem, saprotiet. Viņi tika izmainīti. Ja mēs kādreiz satiksim To Kungu gaisā, mēs nevaram satikties ar Viņu ar šāda veida ķermeni, jo mēs esam piesaistīti pie zemes. Bet mēs saņemsim citu, aleluja, kas dosies augšup aizraušanā!

139 Un tas skaistums ir tajā, ka tas jau ir pavisam tuvu! Mēs redzam, ka visas zīmes atrodas tieši vietās. Tas vairs nebūs ilgi, vienā no šiem rītiem notiks pārmaiņa. Saprotat?

140 Bet atcerieties, tas atnāks tikai pie tā karaliskā dzimuma. Jēzus atnākšana būs tik noslēpumaina, ka pārējie cilvēki neko par to nezinās. Ziniet, viņu droši vien nebūs ļoti daudz. "Kā tas bija Noass dienās, kad astoņas dvēseles tika izglābtas ar ūdeni, tāpat tas būs Cilvēka Dēla atnākšanā." "Šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, un maz būs to, kas to atradīs." Jūs sakāt, ka tur būs miljoni; jā, izglābtie no visiem periodiem, protams. Bet tā aizraušanas vieta, kur mēs atrodamies tagad...

141 Kas notiks vienā no šīm dienām? Cilvēki teiks: "Nu, zini, te nu mēs esam, lielo bēdu periodā. Bet es domāju, ka draudzei vajadzēja tikt aizrautai pirms lielo bēdu perioda." Tā ir taisnība. Nevis draudzei, bet līgavai. Draudze iet cauri lielo bēdu periodam, bet ne Līgava. Tieši tā. Viņa ir izpirkta. Viņai nav vajadzības tikt attīrītai. Viņa jau ir tīra. Svētais Gars ir ienācis viņā un attīrījis Viņu un aizvācis prom visu šīs pasaules netīrību un traipus, un viņa tic šim Vārdam un kļūst par daļu no tā. Tā tas ir. Bez Svētā Gara nekas neizdosies. Tā ir līgava, kas iznāk no draudzes. Un tad viņa, kas tiek saukta par "sievas dzimuma atlikumu", tiek atstāta, lai izietu cauri lielo bēdu periodam.

142 Ziniet, kādu reizi pēc visām šīm Rakstu vietām, Jesajas, Maleahijas 3. nodaļas un Jesajas 40. nodaļas, kas pravietoja par Jāņa Kristītāja atnākšanu, Jānis atnāca precīzā saskaņā ar šiem Rakstiem. Un pat mācekļi atnāca pie Jēzus un sacīja: "Kāpēc rakstu mācītāji, Raksti, saka, ka vispirms ir jānāk Elijam?"

143 Viņš sacīja: "Viņš jau ir atnācis, bet jūs to nezinājāt. Viņš ir atnācis, un viņi izdarīja ar viņu tieši to, ko bija paredzēts darīt, bet jūs to nezinājāt."

144 Lūk, tā var notikt vienā no šīm dienām, varbūt jūs teiksiet: "Kā tad ar aizraušanu?"

145 "Tā jau notika, bet jūs to nezinājāt." Divi būs gultā; viens tiks paņemts, otrs atstāts." Ziniet, uz zemes jau tāpat katru dienu pazūd vairāki simti cilvēku, ziniet. Par viņiem nekas nav zināms.

146 Un vienkārši aizdomājieties, cik tas ir skumji, ka cilvēki tā arī turpinās sludināt un ticēt, ka viņi tiek izglābti.

147 Un Noa iegāja šķirstā, un Dieva roka aizvēra durvis aiz viņa. Saule uzlēca un norietēja septiņas dienas, pirms kaut kas notika. Un cilvēki tā arī turpināja sludināt, turpināja izsmiet un visu pārējo, nezinādami, ka vienīgā viņiem dotā žēlastība jau bija viņiem nepieejama.

148 Aizdomājieties, kalpotāji joprojām apmācīs sludinātājus un sūtīs tos, un notiks tamlīdzīgas lietas, draudze turpinās virzīties tālāk; bet pilnībā bez žēlastības, bez jebkā, pilnībā atdalīta; aizraušana būs pagātnē. "Nešķīstais lai dara nešķīstību," tā ir teikts Rakstos. "Tā jau atnāca, bet jūs to nezinājāt." Aizdomājieties par to šovakar, draugi, un pavērojiet, kas notiek.

149 Šobrīd pasaulē nav nekā, kas varētu jūs mierināt, izņemot Dieva Vārdu. Saprotat? Nav nekādas citas cerības, ne jūsu valsts, ne kas cits.

150 Mēs esam tārpu sagrauzti līdz serdei. Jūs to zināt. Komunisms ir visu saēdis kā tārps. Ir jābūt... Tā tam ir jābūt. To nevar apturēt. Bībelē ir teikts, ka tas notiks šādi, tāpēc to vienkārši nevar apturēt. Tas arī viss.

Sagatavojieties aizraušanai. Tas ir vienīgais, kas ir jādara.

151 Vēstulē Tesaloniķiešiem, 1. Tesaloniķiešiem 4:17 ir teikts, ka: "Mēs tiksim izmainīti," tāpat kā tika Ābrahāms, "un tiksim aizrauti," citā ķermenī. Lūk, Ābrahāmam, viņu vecajiem ķermeņiem bija jātiek izmainītiem. Tāpat arī mūsējiem būs jātiek izmainītiem, lai piepildītu apsolījumu. Mums būs jātiek izmainītiem. Nu, jūs teiksiet, ka šie vecie ķermeņi... Es gribu...

152 Pirms kāda laika es te sludināju "Kivanis". Un...un pēc tam pie manis pienāca kāds ārsts, un viņš teica: "Branhama kungs," teica, "es cienu tavu runu, bet," teica, "zini, es nevaru noticēt, ka...ka jebkas, ja to nevar pierādīt zinātniski, par to piedzimšanu no jaunavas un tamlīdzīgas lietas, un par to, ka tas ir Dievs..."

153 Es teicu: "Nu, tad tu Viņam nekad nenoticēsi, jo Dievu nav iespējams pierādīt zinātniski. Tev ir jātic Viņam ar ticību, ar ticību."

Viņš teica: "Nu, es neticu nekam, kas nav zinātnisks."

Es sacīju: "Vai tu esi precēts vīrs?"

Viņš sacīja: "Tieši tā."

Es sacīju: "Vai tu mīli savu sievu?"

Viņš sacīja: "Protams, ka mīlu."

154 Es teicu: "Tad pierādi man zinātniski, kas ir mīlestība. Es gribu tādu nopirkt, ja tu pateiksi man, kurā veikalā to pārdod. Man tā ir ļoti vajadzīga." Es teicu: "Es..." Redziet, tik vienkārša lieta.

155 Es teicu: "Es uzdošu jautājumu tev. Un tā, lūk, vai mēs esam radīti no zemes pīšļiem?"

Viņš sacīja: "Tieši tā."

156 Es teicu: "Mēs uzņemam tos pīšļus, ēdot pārtiku, kas nāk no zemes, un tā ir augu dzīvība un tā tālāk."

157 Redziet, jūs varat dzīvot tikai no mirušas matērijas. Saprotat? Ja jūs dzīvojat, tad kaut kam ir jānomirst, lai jūs varētu dzīvot fiziski. Ja jūs ēdat kartupeļus, tad tie nomira. Ja jūs ēdat liellopu gaļu, tad tā govs nomira. Ja jūs ēdat cūkgaļu, tad tā cūka nomira. Ja jūs ēdat zaļumus, tie nomira. Tā ir viena no dzīvības formām. Un fiziski jūs dzīvojat tikai no...no kaut kādas mirušas matērijas. Mirusi matērija! Vai tad tas neparāda, draugs, ka tu vari dzīvot mūžīgi tikai no kaut kādas mirušas matērijas, kas nomira par tevi? Kristus nomira, jā, atkal augšāmcēlās, lai apstiprinātu Savu dievišķumu. Tagad paskatieties.

158 Es teicu: "Doktor, tādējādi, ja es ēdu barību, tad katru reizi, kad es ēdu barību, tā nonāk manā ķermenī, un no tās veidojas asins šūnas."

Viņš teica: "Pareizi."

"Tātad katru reizi, kad es ēdu, es atjaunoju savu dzīvību."

Viņš teica: "Tā ir taisnība, jaunas asins šūnas."

159 Es teicu: "Tādā gadījumā es gribu tev kaut ko pajautāt. Kad man bija sešpadsmit gadi, es ēdu kukurūzu un pupas, un kartupeļus, un gaļu, tieši tāpat kā es daru tagad. Un katru reizi, kad es ēdu, es kļuvu arvien lielāks un spēcīgāks. Un tad, kad man palika apmēram divdesmit divi gadi (tāpat kā jebkuram cilvēkam, lai cik daudz tu ēstu, lai cik labi tu ēstu), tu kļūsti vecāks un vājāks. Lūk, ja es izlietu ūdeni no *šīs* krūzes *šajā* un es piepildītu to līdz pusei, un tad es turpinātu liet (kad tā jau ir piepildīta līdz pusei), un ūdens nevis pieaugtu, bet samazinātos. Pierādi man zinātniski, kā tas var būt. Saproti? Kā tas ir, ka es ēdu tādu pašu pārtiku, katru dienu atjaunodams savu dzīvību saskaņā ar... Ir pierādīts, zinātniski pierādīts, ka es atjaunoju savu dzīvību, kad manī veidojas jaunas asins šūnas, tās ir tās pašas asinis, kas man bija sešpadsmit gadu vecumā. Bet kāpēc notiek tā, pēc tam, kad man palika apmēram divdesmit ar kaut ko gadi, lai cik daudz es ēstu, es tomēr samazinos, kļūstu vecāks un vecāks, un vecāks, un visu laiku izsīkstu? Tā vietā, lai es piepildītos, kā tas bija toreiz, tagad es dodos lejup." Tāds ir noteiktais termiņš. Lūk, kas tas ir.

160 Bet Dievs uztaisīja fotogrāfiju, un Viņam tu esi tāds, kad tev bija apmēram divdesmit ar kaut ko gadi. Kā nekas nebūtu iejaucies... Kā šis mazais, sakropļotais zēns, kas sēž šeit. Tas ir tieši kā kukurūzas stiebrs, kas sāka augt, bet kaut kas ir uzgūlies tam virsū un liek tam augt greizi; ja tu noņemsi šo greizo lietu, kas to izraisīja, tas stiebrs iztaisnosies. Noteikti iztaisnosies. Tas arī viss. Ievērojiet, ja nekas tam netraucē, tur nu tas ir – brīnišķīga jauna lēdija, brīnišķīgs jauns vīrietis. Jūs ar vīru stāvat kopā, mūsdienu Ādams un Ieva, kā sākumā. Dievs teica: "Te nu viņi ir. Lūk, nāve, tu...tu esi atnākusi viņiem pakaļ. Tu vari sākt viņus ņemt, bet tu nevari viņus paņemt pilnībā, kamēr Es nepasaukšu." Nu, kas tas ir? Tas ir fotogrāfijas negatīvs. Ak vai! Saprotat?

161 Tieši to Viņš izdarīja Sārai un Ābrahāmam. Viņš aizvāca prom vecumu. Vecums ir nāves pazīme. Bet debesīs nebūs nekādu nāves pazīmju. Saprotiet, visa atmiņa par nāvi būs aizvākta, un tur nebūs nekāda vecuma. Mēs visi būsim jauni. Tā vienkārši ir fotogrāfija, ko Dievs nofotografēja tavā jaunībā. Un tad Dievs paņēma un nolika Ābrahāmu un Sāru atpakaļ tajā labajā jaunībā, tāpēc tā nu tas ir.

162 Un tagad es gribu parādīt jums vēl vienu pierādījumu. Es...es ne... Es jūtu, ka tas nav pārāk labi saprasts. Man vienkārši ir... Jūs tam neticat. Nu, atļaujiet man jums pajautāt. Atļaujiet man jums kaut ko parādīt. Atļaujiet parādīt jums, ka tas ar viņiem patiešām notika. Tagad skatieties.

163 Paskatieties kartē, kur viņi atradās, kad Dievs parādījās viņiem – tur augšā blakus Sodomai. Uzreiz pēc tam viņi devās gandrīz piecus simtus kilometru garā ceļā uz Gerāru. Tas ir pamatīgs ceļojums vecam vīram un sievai. Te nu ir tas vecais vīrs, lūk, ar savu līdz zemei garo bārdu, uz sava spieķa. Lūk, vecmamma, ziniet, ar to mazo cepurīti, šļūkādama viņam blakus, sperdama kādu desmit centimetru solīšus.

164 Un turklāt tā problēma bija tāda, ka tad, kad viņi ieradās Gerārā, tur bija Abimelehs, ķēniņš, kurš meklēja sev mīļoto. Un visas tās skaistās sievietes, kas viņam tur bija, tās filistiešu meitenes; kad viņš ieraudzīja Sāru, viņš iemīlējās viņā un vēlējās, lai viņa kļūtu par viņa sievu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ha-ha! Ak!

165 Ak, brāli, Bībele ir gluži kā mīlestības vēstule. Tev ir jālasa starp rindiņām, jāsaprot, ko tā grib pateikt. Dievs teica, ka "Viņš apslēpa to no gudro un saprātīgo acīm un atklāja to bērniņiem, kas mācīsies."

166 Kad esmu misijas ceļojumā, mana sieva raksta man vēstuli. Es viņu mīlu, un viņa mīl mani. Un viņa raksta: "Dārgais Bil, es tikko noliku bērnus gulēt. Es šodien strādāju." Es saprotu, ko viņa lasa...ko viņa raksta. Bet, redziet, es viņu tik ļoti mīlu, ka varu lasīt tieši starp rindiņām. Es zinu, par ko viņa runā. Viņa var man neko neteikt. Es zinu, jo es varu lasīt starp rindiņām.

167 Tieši tā tas ir ar Dievu, kad tu nemēģini to pētīt no kādas avīzes viedokļa, no kāda teoloģiskā viedokļa, bet esi iemīlējies Viņā. Nolaidies un patiešām iegūsti Viņu savā sirdī, "Dieva mīlestība ir

izlieta viņu sirdīs ar Svēto Garu", tad sāc lasīt Bībeli, un tu redzēsi, kā tas parādīsies tieši starp rindiņām. Saprotiet, tu zini, par ko Viņš runā. Viņš nekad nesaka to Vārdā tieši. Jēzus pateicās Tēvam par to, ka Viņš ir "apslēpis šīs lietas no gudro un saprātīgo acīm." Lūk, neviens cits tā nespētu izlasīt manas sievas vēstules, jo es viņu mīlu šādā veidā, saprotiet, un tieši tādā veidā viņa man raksta. Tieši tādā veidā Dievs raksta jums. Tas ir starp rindiņām, un tu saproti to.

168 Te nu viņa ir, lūk, Sāra, protams, devās uz turieni. Vai varat iztēloties šādu vecmāmiņu, saprotat? Un visas tās skaistules tur, filistiešu sabiedrībā, Gerāras zemē. Un, lūk, Abimelehs, viņš ir simpātisks, jauns ķēniņš, viņš vēlas atrast sev mīļoto, tāpēc viņš it visur meklē. Viņas ir skaistas un tā tālāk. Bet tad viņš ierauga, kā nāk tā vecmāmiņa, ziniet, trīcēdama, nervoza, ierodas tur, un viņš saka: "Tā ir tā mana ilgi gaidītā. Tā ir viņa!" Saka: "Ak!"

169 Un Ābrahāms sacīja: "Es lūdzu tevi, Sāra, izdari man šādu pakalpojumu. Tu esi skaista, zini." Teica: "Kad mēs tur ieradīsimies, tu saki, ka es...es esmu tavs brālis, un es teikšu, ka tu esi mana māsa. Jo, ja tu to nedarīsi, viņi mani nogalinās un paņems tevi."

170 Saprotiet, toreiz nevarēja būt divas sievas vienlaikus, saprotiet, tāpēc tad mēs... Tas ir, viņai nevarēja būt divi vīri vienlaikus. Vienā no šīm dienām es par to sludināšu. Jūs vēl sakāt, ka *"Čūskas sēkla"* ir sacēlusi traci; pagaidiet, kad iznāks šis te. Kas...kas tagad... Atcerieties.

171 Tātad mēs redzam, ka, ieraugot, kā tuvojas šāda vecmāmiņa, Abimelehs iemīlējās viņā, un devās, un paņēma viņu, lai viņa būtu viņa sieva.

Aizdomājieties par to. Vai redzat, kā Viņš bija viņus izmanījis? Protams, Viņam tas bija jādara.

172 Šī Bībele, mīlestības vēstule, ir kaut kas, ko Dievs raksta mums. "Viņš ir apslēpis to no gudro un saprātīgo acīm, un Viņš atklās to bērniņiem, kas vēlas mācīties." Viņš noslēpj...

173 Viņš noslēpa Savu atnākšanu. Viņš noslēpa Jēzu no farizejiem, tiem Rakstu pētniekiem. Šodien mums nav neviena viņiem līdzīga. Nebija nozīmes, kādi pētnieki viņi bija, viņi neatpazina Viņu. Viņš bija apslēpts. Bībele saka, ka Viņš bija.

174 Un, ziniet, Bībelē ir teikts, ka šī laika garīdzniekiem tas tiks noslēpts tādā pašā veidā. "Pārsteidzīgi, iedomīgi, mīlēdami baudas vairāk nekā Dievu, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi un labo nicinātāji. Viņiem ir..."

Jūs teiksiet: "Tie ir komunisti." Nē, nē.

175 "Izrādīdami ārēju svētbijību, bet tās spēku noliegdami, no tādiem izvairies." Redzat? Tā tas ir. "Jo tādi ir tie, kas iet no mājas uz māju un ved negudras sievietes, ko dažādas kārības vada," un tā tālāk. Ievērojiet.

176 Un tā, mēs ieraugām Ābrahāmu tajā vietā. Un Abimelehs ierodas un saka: "Tā ir viņa, kuru es vienmēr esmu gaidījis." Tāpēc viņš lika savām kalponēm aiziet pēc viņas un aizvest viņu no turienes, un, ak, varbūt viņu nedaudz uzpost, lai viņa izskatītos kā kāda ķēniņiene. Un tajā naktī...

177 Es gribu, lai jūs šeit ievērotu Dieva žēlastību pret Viņa pravieti. Dažiem tas var šķist nedaudz piedauzīgi, bet tā ir patiesība. Nav nozīmes, kā tas izskatās, jūs skatāties uz to, kas ir teikts Bībelē.

178 Un tā, es redzu Abimelehu, viņš domā: "Rīt es apprecēšu šo skaisto ebreju meiteni. Un viņa tagad atrodas tajos kambaros, un manas kalpones viņu iesmaržina un skaisti ieveido viņai matus, un visu izrotā." Nu, vai jūs varat iedomāties deviņdesmit gadus vecu sievieti, kuru šādi izrotā, lai viņa apprecētos ar jauno ķēniņu? Un tā, mēs redzam, ka, kamēr viņi gatavoja šo skaisto ebreju meiteni, un viņš nomazgājas vannā un...un apguļas, un izstiepj savas kājas pēc tam, kad ir noskaitījis savas lūgšanas, un ir apgūlies, sakot: "Ak vai!"

179 Nu, vai jūs varat iztēloties Ābrahāmu, kas izdara šādu triku – vīrieti, kas pateiktu ko tādu par savu sievu? Tas taču ir gļēvulis! Ābrahāms tā izdarīja. Bet tur nu viņš sēž, izdarījis šādu lietu.

Ievērojiet.

180 Un Abimelehs, tajā naktī Tas Kungs parādījās viņam sapnī un teica: “Tu esi mironis.” Teica: “Tu esi paņēmis cita vīra sievu.”

181 Viņš teica: “Kungs, Tu zini manas sirds nevainību.” Teica: “Es...es... Viņa teica, ka tas ir viņas...viņas brālis, un viņš man teica, ka tā ir viņa māsa.”

182 Viņš teica: “Es zinu tavas sirds nevainību, tāpēc Es pasargāju tevi no grēka pret Mani. Saproti? Bet viņas vīrs ir Mans pravietis.” Paskatieties uz Viņa žēlastību pret Savu pravieti, lai gan viņš rīkojās nepareizi. Redzat? Teica: “Viņš ir Mans pravietis. Es neuzklausīšu tavas lūgšanas. Ej un atdod viņam viņa sievu, un lai viņš aizlūdz par tevi. Ja tu to nedarīsi, ar visu tavu valsti būs cauri,” bija aizslēgts ikviens mātes klēpis. Aizdomājieties par to. Tieši tā Viņš teica. Un Abimelehs bija labs cilvēks un bijās Dieva. Tieši tā.

183 Bet vai jūs redzat, ko dara Dieva žēlastība? Tur sēdēja Viņa pravietis, kurš atdeva savu sievu par sievu citam vīrietim, kaut arī gaidīdams apsolījumu par bērnu un tamlīdzīgas lietas, bet Dieva žēlastība palika ar to Vārdu, neskatoties ne uz ko! Tā tas ir.

184 “Viņas vīrs ir Mans pravietis. Un Es neuzklausīšu tavu lūgšanu. Nav svarīgi, cik taisns un cik labs tu esi, un cik gudrs tu esi; ja viņš par tevi neaizlūgs, tu esi mironis.” Tāpēc viņš paņēma un atdeva Sāru atpakaļ. Ak vai!

185 Pēc tam uz skatuves uznāca Īzāks. Tagad nobeigumā, tagad ātri, es gribu jums kaut ko parādīt. Uz skatuves uznāca Īzāks, un tad apsolījums bija piepildīts.

186 Un tā, pēc Īzāka atnākšanas (tam puisēnam bija aptuveni divpadsmit gadi un tā tālāk) Dievs sarīkoja Ābrahāmam dubultu pārbaudi. Pēc tam, kad Viņš jau bija pārbaudījis viņu divdesmit piecus gadus, Viņš sarīkoja dubultu pārbaudi. Lūk, Viņš teica: “Ābrahām, es gribu, lai tagad tu paņem šo dēlu, savu vienīgo dēlu, un aizved viņu uz kalnu, kuru Es parādīšu tev šajā vīzijā, un es gribu, lai tu aizved viņu tur augšā un pienes viņu kā upuri.”

187 Un Viņš teica...viņš vispār...vispār neatteicās to darīt. Nākamajā rītā, pēc tam, kad Tas Kungs bija uz viņu runājis, viņš vienkārši piecēlās, apsegloja mūļus un paņēma malku un pārējo, un saskaldīja to, un devās ceļā ar tiem mūļiem. Viņš ceļoja trīs dienas, un tad viņš nonāca tajā vietā, viņš paskatījās no tālienes, pēc trīs dienu gājuma. Tātad, lūk, kur atradās Ābrahāms un...trīs dienu ceļš. Un kad... Toreiz cilvēkiem nebija benzīna kāju, kādas mums ir šodien, un jebkurš parasts cilvēks dienā varēja noiet četrdesmit kilometrus. Saprotat? Kur tad viņš nonāca tajās mežonīgajās vietās?

188 Un viņš teica: “Tagad pagaidiet šeit.” Tas man Ābrahāmā patīk. Viņš teica kalpiem, teica: “Pagaidiet šeit ar mūļiem, un mēs ar dēlu dosimies turp, lai pielūgtu, un mēs atgriezīsimies.”

189 Kā gan viņš grasījās to izdarīt, ja viņš devās tur augšā, lai viņu nogalinātu? Dievs pateica viņam, teica: “Dodies tur augšā un atņem viņam dzīvību.”

190 Bet kas ir teikts Bībelē, Romiešiem 4. nodaļā? “Ābrahāms zināja, ka viņš bija saņēmis to kā no mirušajiem, un bija pilnīgi pārliecināts, ka Dievs ir spējīgs augšāmcelt viņu no mirušajiem, no kuriem viņš bija to saņēmis kā līdzību.” Saprotat?

Teica: “Gaidiet šeit.”

191 Kā tas notiks? To es jums pateikt nevaru. Vai varat aizdomāties par to māsu ar bērniņu rokās un māti, kas sēž ratiņkrēslā, par mazu puiku tur, par tēti šeit? Es nezinu, kā Viņš to izdarīs. Es vienkārši nezinu, kā Viņš to izdarīs. Bet Viņš to izdarīs, jo Viņš apsolīja, ka Viņš darīs, pamatojoties uz to, ka jūs tam ticēsiet. Viņš dara to citiem. Saprotat?

192 “Mēs ar dēlu, šis zēns un es, mēs atgriezīsimies. Saprotiet, pagaidiet šeit, bet mēs aiziesim un pielūgsim.”

193 Un viņš uzlika mazajam Īzākam malku – līdzība par Kristu, kas nesa Savu krustu. Uzkāpa

kalna virsotnē. Un mazais Īzaks kļuva aizdomu pilns, un viņš teica: “Tēvs?”

Viņš teica: “Te es esmu, mans dēls.”

194 Viņš teica: “Nu, šeit ir altāris, šeit ir uguns, šeit ir malka, bet kur ir jērs upurēšanai?”

195 Ieklausieties tagad šajos vārdos, kas nāca no Ābrahāma mutes: “Mans dēls, Dievs sagādās Sev jēru upurēšanai.” Tas nozīmē: “Dievs ir sagādājis upuri,” *Jehova-Jire*. Tā Kunga sagādātais jērs.

196 Un, kad viņš sasēja viņam rokas un nolika viņu uz...uz altāra, iztēlojieties, kāds tas bija brīdis. Pēc tam, kad viņš bija gaidījis viņu divdesmit piecus gadus, un Dievs lika viņam...pavēlēja viņam iznīcināt to vienīgo lietu, par kuru viņš bija liecinājis visus šos gadus. Viņš nesa negodu cilvēku vidū, kuri izsmēja viņu. Un šeit Dievs saka: “Iznīcini tieši to lietu, kas dos tev vienīgo cerību, ka Mans Vārds piepildīsies tevī. Es devu tev to zēnu. Viņam ir divpadsmit gadi. Viņi visi atpazina viņu, tomēr padarīju tevi par tautu tēvu, taču ej un nogalini savu dēlu.” Vai jūs varat to iztēloties?

197 Dievs vienkārši rāda mums. Lai ko arī teiktu citi jeb lai kas arī būtu pretrunā šim Vārdam, atsakieties skatīties uz to. Īstenais Ābrahāma dzimums tic tam.

“Iznīcini to dēlu.”

198 Un Ābrahāms viņu tur nolika. Vai varat to iedomāties: paņēma viņa cirtainos matiņus un noņēma tos no viņa sejas. Un viņa brūnās actiņas skatījās augšup *šādi*, un viņa lūpiņas trīcēja. Redzēja to nazi ar lielo asmeni, ko tēvs izvilka no... Aizdomājieties par tēvu! Viņš nolika viņa galviņu un atgāza viņa kaklu, lai viņš varētu caurdurt viņa rīkli ar šo nazi. Ak, paklausībā Dievam! Nebija nozīmes, kā tas izskatījās, viņš teica: “Es esmu saņēmis viņu kā no mirušajiem. Dievs ir spējīgs viņu augšāmcelt.” Pacēla nazi un sāka...

199 Un Svētais Gars satvēra viņa roku un sacīja: “Ābrahām, Ābrahām!”

Viņš teica: “Te es esmu.”

200 Viņš teica: “Apturi savu roku.” Teica: “Tagad es zinu, ka tu mīli Mani un uzticies Man, redzot, ka tu par...ka tu atdotu Man savu vienīgo dēlu.”

201 Un aptuveni tajā brīdī tur tuksnesī aiz viņa parādījās auns, sapinies ar saviem ragiem.

202 Es gribu jums kaut ko pajautāt, brāli, māsa. No kurienes tas auns uzradās? Paskaties, tu atrodies tur, trīs dienu ceļa attālumā no civilizācijas, tuksnesī, kur ir lauvas, šakāļi un visvisādi savvaļas suņi un zvēri, un tā tālāk, kuri tur uzreiz saplosītu to aunu. Un, paskatieties, viņš atrodas pašā kalna virsotnē, kur nav ūdens. Un viņš bija sanesis no apkārtnes akmeņus, celdams to altāri, un tā auna tur nebija. Bet, kad Dievam tāds bija vajadzīgs, tur nu tas bija! Un tā nebija vīzija. Viņš nokāva to, un no tā iztecēja asinis. Tas nomira. Tajā brīdī Dievs izteica to, un tas radās, un nākamajā brīdī Ābrahāms nokāva to radību. Saprotat? *Jehova-Jire*, “Tas Kungs sagādās Sev jēru”.

203 Auns it nekādi nevarēja tur atrasties. Ja kāds saprot, kas ir aita džungļos, tādā mežonīgā vietā, tur ir visvisādi savvaļas dzīvnieki un negantas lietas, kas uzreiz nonāvētu to aunu. Tas nevarētu tur pastāvēt. Un šeit, kalna virsotnē, kur nav ūdens, nav zāles, kur nav nekā, un dažas minūtes pirms tam viņa tur nebija. Un tieši tajā brīdī, kad Dievam bija vajadzīgs tas auns, viņš pēkšņi parādījās, tur nu tas bija; Viņš izteica to, un tas radās.

204 Tieši tāpat, kā Viņš bija parādījies viņam tajā vietā. Elohims, Viņam bija vajadzīgs ķermenis, Viņam bija vajadzīgs ķermenis, lai nonāktu tajā uz zemes, tāpēc Viņš vienkārši savāca kopā kosmisko gaismu un naftu, un tā tālāk, un ienāca tajā. Saprotiet, Viņš ir Dievs.

205 Tieši tā Viņš izdarīs ar jums pēc tam, kad jūs būsiet ne vairāk kā karote pelnu pīšļos. Viņš joprojām izteiks, un jūs būsiet tur. Viņš nosauks tavu vārdu, un tu atsauksies. Ābrahāma dzimums, kas...tas apsolījums piepildīsies.

206 Ievērojiet, tas bija auns. Lūk, ja jums ir vēl minūte [Brāļi saka: "Āmen!"–Tulk.], es gribētu to izskaidrot. Ziniet, tovakar es to nepieminēju. Es nekad neesmu paskaidrojis to pat savai draudzei. Atceraties, kad Viņš apstiprināja to upuri...apstiprināja viņam to derību; paņēma kazu, paņēma teli (gotiņu) un pārgrieza tās uz pusēm, un paņēma aunu. Lūk, atcerieties, kad Viņa ticības karaliskais dzimums...atcerieties, tā nebija viņa, tas bija Viņš. Tas bija Viņš, apsolījums ir piepildīts. Ievērojiet, auns, viņš; Viņš, lai atbilstu Vārdam. Viņš ir Vārds, tas Auns, nevis "viņa". Viņas tika upurētas pirmās, atcerieties, 1. Mozus 15. nodaļa, tās bija viņas; viņas tika noliktas pirmās, un tad viņš paņēma aunu. Auns bija pēdējais. Viņš, Auns, sagādātais Vārds; nevis kaza, organizācija, draudze. Saprotat? Nevis "viņa", draudze; bet Viņš, Auns. Āmen! Tieši tāpēc Viņš piedzima aprīlī.

207 Nevis decembrī, kā to noteica Romas baznīca, saules dieva dzimšanas dienā, un salika to kopā ar Viņējo, tur 25. decembrī, kad notika viņu svētki (ja jūs esat ņēmuši...pētījuši draudzes vēsturi). Un jūs saprotat, ka viņi ielika to tur, padarīja to... Tā bija saules dieva dzimšanas diena, saules, kad tas gandrīz pilnībā apstājas. Piecas dienas tur nav nekādu pārmaiņu, no 20. līdz 25. decembrim. Viņi apvienoja Dieva Dēla un saules dieva dzimšanas dienu, ievedot kristietību kompromisā ar pagānismu, uztaisīja to decembrī. Viņš nebūtu varējis piedzimt divdesmit piektajā decembrī, jo tur, Jūdejā, visi kalni ir sniegā.

208 Viņš piedzima, kā piedzimst visi jēri. Viņš piedzima pavasarī. Un Viņam bija jāpiedzimst auna zīmē, jo Viņš bija auns, un auns ir aprīlis. Tieši tā. Viņš piedzima auna zīmē. Tieši tas Viņš bija. Viņš bija Dieva auns. Tas bija Viņš tur augšā, kurš ieņēma Īzāka vietu! Āmen. Vai tad jūs to neredzat?

209 Te nu tas ir, tas šeit skaidri parāda, ka karaliskās sēklas līgava netiks nosaukta pēc viņas, draudzes, konfesionālās upura kazas vārda. Nē. Bet gan Viņa, izpaustā Auna Vārda vārdā, jo Viņš ir tas Vārds un tas Auns. Nevis nosaukta... Viņš teica, ka tiks nosaukta nevis pēc *viņas* vārda, bet tiks nosaukta "pēc *Viņa* Vārda. Ka Viņš ņems cilvēkus no pagāniem," nevis viņas vārdam, bet "Viņa Vārdam", kas nesīs Viņa Vārdu! Ak vai! Tad kāpēc jūs no tā baidāties? Pagāni nesīs Viņa Vārdu, Auna; nevis viņas vārdu, draudzes. Nevis viņa, bet Viņš! Aleluja!

210 Karaliskais dzimums to redzēs. Vai tad jūs neredzat, kā piepildās Maleahijas 4.[3.] nodaļa? "Atjaunot pie sākotnējās ticības, Dieva Vārda!" Jūs, ļautiņi, to noteikti redzat. Mums nevajadzēs to vēl kaut kā izskaidrot. Atbrīvojies no tās konfesijas. Cilvēk, atgriezies atpakaļ pie tā Vārda! Un pēdējās dienas balss un pēdējās dienas zīme ir tāpēc, lai pagrieztu cilvēkus atpakaļ pie oriģinālās ticības, tā ir teikts Maleahijas 4. nodaļā, atpakaļ pie Vārda!

211 Un Viņš bija Vārds, nevis viņa; Viņš, āmen, Kunga Jēzus Vārds; apstiprināts Vārds, lūk, caur apsolījumu, tas Vārds, kas ir apsolīts...

212 Jāņa Evaņģēlijs 14:12: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Maleahijas 4. nodaļā ir teikts tas pats. Arī Lūkas 17. nodaļa saka mums, ka pēdējās dienās pasaule izpaudīsies tieši tādā kārtībā, "kā tas bija Sodomas dienās", un Dievs nonāks, izpausts cilvēka miesā, un zinās siržu noslēpumus. Hm-hm. Jēzus to teica, un tas notiks "tajās dienās, kad atklāsies Cilvēka Dēls", pasaules beigās.

Redziet, tā nav draudze: "Pievienojies *šiem*, pievienojies *tiem*."

213 Bet tas ir: "Nāc pie Viņa!" Lūk, ko tur saņēma Ābrahāma dzimums, pienesto upuri, viņa burtiskā dzimuma vietā. Kā ar viņa garīgo dzimumu, āmen, viņa karalisko sēklu, ķēniņienes dzimumu? Āmen! Ak, ja vien jūs spētu to ieraudzīt! Atcerieties, kas tas ir? Tā ir miesa un Gars, kas apvienojas, kļūst par vienu.

214 Paskatieties Mateja 3. nodaļā. Šeit bija miesa, no jaunavas dzimis Dieva Dēls, atnāca no...no tās pilsētas, izgāja pie Jāņa Kristītāja.

215 Un tur nu viņš bija, stāvēja ūdenī. Bībelē ir teikts: "Tā Kunga Vārds vienmēr nāk pie pravieša." Vai pareizi? Un Jānis bija pravietis. Viņiem jau simtiem gadu nebija bijis pravieša.

216 Un tur nu viņš bija, tur stāvēja pravietis, un viņš pravietoja, ka atnāks Jēzus. Viņš bija bijis tur tuksnesī un teica, ka redzēja zīmi. Dievs pateica viņam, ka tieši šī zīme sekos līdzi tam Mesijai,

kad Viņš nāks. Viņš teica: “Šobrīd Viņš stāv kaut kur jūsu vidū. Jūsu vidū ir Tas, kam es neesmu cienīgs atraisīt kurpju siksnas. Vienā no šīm dienām Viņš izpaudīsies. Un, kad Viņš to izdarīs, tad es samazināšos, bet Viņš pieaugs.”

217 Tā sanāca, ka viņš paskatījās un ieraudzīja to zīmi; viņš teica: “Lūk, kur Viņš nāk! Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku.”

218 Tas vecais baptistu sludinātājs, doktors Deiviss, kurš kristīja mani baptistu draudzes sadraudzībā, reiz diskutēja par to ar mani. Viņš teica: “Billij, vai tu zini, kas tur notika?”

Un es teicu: “Nē, es nezinu, doktor.”

219 Viņš teica: “Lūk, kas tur notika. Jo Jānis vēl nebija kristīts.” Teica: “Jānis kristīja Jēzu, un pēc tam Jēzus ņēma un kristīja Jāni.”

Es teicu: “To nu es...es nezinu.”

220 Tāpēc es turpināju par to lūgties. Kādu nakti redzējumā...lūk, kas tas bija. Saprotat? Viņš vispār... Viņš vispār... Jēzus vispār nekristīja Jāni. Nu, kā?

221 Viņš teica: “Man ir jābūt Tevis kristītam, bet kāpēc Tu nāc pie manis?”

Jēzus atbildēja: “Tā tam ir jābūt.”

222 Paskatieties uz šo divu acīm, diviem galvenajiem cilvēkiem uz zemes; *tur* bija Dievs, un *šeit* bija Viņa pravietis, un Vārds nāk pie pravieša. Ja Vārds ir miesā, tas nāks pie pravieša. Nav nozīmes, kur tas ir, tas ies pie pravieša. Tā tam ir jābūt. Tā saka Bībele. Neviens... Un šeit nāk... Viņš bija Vārds. “Iesākumā bija Vārds. Un Vārds kļuva miesa un mājoja mūsu vidū.” Un lūk, Vārds nāk pie pravieša turpat ūdenī, lai piepildītu un apstiprinātu viņa pravietojumu. Āmen. Tur nu Viņš stāv, un šeit satiekas šie divi acu pāri; viens ir pravietis, otrs ir Vārds.

223 Un viņš, Jānis, pazemojās Viņa priekšā, viņš teica: “Man vajadzētu būt Tevis kristītam, bet kāpēc Tu nāc pie manis?”

224 Viņš sacīja: “Tā tam ir jābūt, jo šādi mums pienākas,” mums piedienas, saprotiet, “pienākas piepildīt visu taisnību.”

225 Jānis bija pravietis un pazina to Vārdu, jo pie viņa atnāca Vārds; viņš zināja, ka tas bija tas Upuris. Un saskaņā ar likumu upuris pirms upurēšanas bija jānomazgā. Tieši tā. Viņš kristīja Jēzu, jo Viņš bija gaidāmais Upuris. Pirms Viņš varēja sākt Savu sabiedrisko dzīvi, Viņam bija jātiek kristītam, jo upurim ir jātiek nomazgātam, pirms tas tiek stādīts priekšā. Āmen! Un viņš kristīja Viņu.

226 Un, kad viņš to izdarīja, Viņš uzreiz izgāja no ūdens. Un viņš paskatījās augšup un ieraudzīja Dieva Garu kā balodi, un no turienes atskanēja balss, sakot: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot.” Dievs un cilvēks kļuva viens.

227 Sākumā Ādams un Ieva bija viens. Un, kad Viņš atdalīja viņus, viņa krita, Vārda dēļ. Viņa palaida garām Vārdu. Viņa krita.

228 Tāpat ir kritis arī katrs draudzes periods – nepareiza Vārda skaidrojuma dēļ, ļaujot tam skaidrotājam, tam sātanam izskaidrot to Ievai: “Ak, protams, *tas* nevarētu būt pareizi. Protams, *tas,* protams, *šitas* viss nevar būt. *Tas* nevar. Ak, jā, es noteikti zinu...”

229 Bet, ja Dievs tā pateica, tad tā arī ir. Tur nav nekādu “protams”. Jums jāpiedzimst no augšas. Jums ir jāsaņem Svētais Gars. Vai nu tā, vai aiziet bojā! Ievērojiet.

230 Un te Viņš...te Viņš ienāk, Jēzus un Dievs kļuva viens. Viņi apvienojās.

231 Kā Ēdenē, tur, kur Ādams un Ieva sākumā bija viens un tas pats gars. Viņu vārdi bija Ādams. Saprotat? Viņš bija gan Ādams, gan Ieva, kopā. Un kad viņi tika atdalīti, lai izietu pārbaudi, kas notika? Ieva krita caur Vārdu. Tas bija Vārds. Ādams devās viņai pakaļ, lai viņu izpirktu, bet

viņš nespēja to izdarīt. Viņš nebija cienīgs viņu izpirkt.

232 Pēc tam atnāca otrais Ādams, lai izpirktu draudzi, tas bija ēnā un līdzībā.

233 Tātad, tāpat kā Ādamam un Ievai bija jābūt vienam un tam pašam garam, arī Kristum un draudzei ir jābūt tam pašam Garam, tai pašai kalpošanai. "Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Viņiem bija jāsavienojas vienam ar otru. Miesai un asinīm, un Dievam bija jāapvienojas un jābūt vienam Garam. Un Jēzus Kristus un Viņa draudze ir viens Gars. Kā tad draudze var noliegt radīšanu, kā tad draudze var noliegt to, ko Kristus teica viņiem darīt, kā gan mēs varam to noliegt un tajā pašā laikā teikt, ka mēs piederam Kristum? "Ja jūs paliksiet Manī un Mani Vārdi paliks jūsos, lūdziet, ko vēlaties, un tas jums tiks dots. Es esmu vīnakoks, jūs esat zari, un tā dzīvība, kas ir vīnakokā, ienāk zarā, lai nestu augļus." Augļu nesēji!

234 "Un katrs zars, kas nenes labu augli, tiek nogriezts." Tieši tā izdarīja organizācijas, salaužto, saputro Vārdu, un sāk šādā veidā. Un viena sāk *šajā* virzienā, un viens *tajā* virzienā, un negaidot uzrodas neliela Rikiju grupiņa, un viņi ieliek tur savu izpratni, un tad negaidot tas vienkārši kļūst par īstu Bābeli. Viņš vienkārši apcērpj to.

235 Nekad nav bijis tā, ka būtu cēlusies kāda organizācija, kas nebūtu kritusi. Un ikviena, kas krita, vairs nekad nav atgriezusies. Lai kāds pamēģina iebilst. Tieši tā. Jūs zināt vēsturi. Tādas nekad nav bijis. Dievs, tiklīdz tās organizējas, Viņš noliek tās uz plauktiņa, un ar to viss beidzas. Viņš paņems cilvēku no kādas citas vietas, uzreiz izvedīs to ārā. Protams.

236 Tagad paskatieties uz šo, viņiem ir jākļūst par vienu. Jēzus toreiz teica, ka tā dzīvība, kas ir Viņā, būs Viņa draudzē. Un te ir tieši tas, ko Viņš apsolīja pēdējās dienās, ka tā dzīvība, kas bija Kristū, kas bija...tiks izpausta tajās dienās, kad pasaule būs Sodomas stāvoklī tieši tā, kā tas ir tagad. Vai tad tu neredzi, brāli, māsa?

237 Kāds labums ir pievienoties draudzei, ja tavā dzīvē nav Kristus un ja Kristus neapliecina Sevi tavā dzīvē? Saprotiet, tā tas ir. "Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi." Viņš tā teica. Kā jūs varētu to teikt...ja tas nav, kā jūs varat apgalvot, ka piederat Kristum?

238 Jūs teiksiet: "Brāli Branham, kā gan tu iedomājies panākt, ka cilvēki uztvers to nopietni šajā intelektuālajā laikā, kad viss ir konfesija?"

239 Nesen es jautāju vienai sievietei: "Vai tu esi kristiete?" Slimnīcā. Viņa sacīja: "Es gribu, lai jūs zinātu, ka es katru vakaru iededzu svecīti." It kā tam būtu kāda saistība ar kristietību. Man bija...

240 Es devos palūgt par citu sievieti, un es...tur gulēja vēl viena slima sieviete, viņa un viņas dēls. Un es teicu... Es ienācu. Es teicu: "Kundze, vai tu... Jā," es teicu, "es zinu, kas tu esi. Tu esi Olivera kundze."

241 Viņa sacīja: "Jā, brāli Branham." Viņa teica: "Es esmu ļoti slima, brāli Branham. Ārsts nevar saprast, kas ar mani nav kārtībā. Vai tu varētu palūgt? Tieši tāpēc es tevi pasaucu."

242 Es teicu: "Protams, māsa Olivera." Es teicu: "Vai jūs varētu noliekt savu galvu?"

243 Teica: "Klau! Klau! Aizvelciet to aizkaru!"

244 Un es teicu: "Nu, labi." Es teicu: "Es vienkārši grasījos palūgt. Vai *jūs* esat kristiete?"

Viņa sacīja: "Mēs esam metodisti."

245 "Nu," es teicu, "ne jau to es jums jautāju. Es jums jautāju, vai jūs esat kristiete."

Viņa sacīja: "Aizvelciet to aizkaru!"

246 Redziet, cik tas ir aprobežoti! Kā cilvēks vispār var būt... Šis melnums un tumsa, konfesionālās domstarpības izolē viņus no Dieva svētībām. Tas pastāv visās konfesijās. Tā tas ir. Brāli, neej pie *viņas*, pieņem Viņu. Nepieņem *viņas* uzvārdu; pieņem Viņējo, saprotat, pieņem Viņa Vārdu.

247 Jūs teiksiet: “Brāli Branham, kā tu panāksi, lai šodien to uztver nopietni? Kā tu grasies to izdarīt?”

248 Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs, teica: “Nebaidies, mazais ganāmais pulciņ, jo jūsu Tēvs ir nolēmis piešķirt jums valstību.”

“Kā gan Viņš grasās to izdarīt?”

249 Viņš joprojām ir Jehova-Jire. Viņš joprojām ir Jehova-Jire. Dievs var sagādāt sev draudzi. “Viņš ir spējīgs no šiem akmeņiem uzcelt Ābrahāmam bērnus.” Viņš, protams, Viņš ir Jehova-Jire.

Jūs teiksiet: “Vai tas darbosies?” Pavisam noteikti. Dievs apsolīja to.

“Vai tu domā, ka tev izdosies to...?”

250 Es nevaru, bet Viņam izdosies. Es neesmu atbildīgs par tā īstenošanu. Es esmu atbildīgs tikai par tā sludināšanu. Tas ir Viņa darbs, to apstiprināt. Tas ir Viņš. Ja es stāvu par patiesību, Viņš atbalstīs to. Viņš to ir pierādījis, un Viņš to darīs.

Jūs teiksiet: “Ir šausmīgi tumšs.”

251 Jā, es zinu, ka ir šausmīga tumsa. Un visa garīdzniecība ieiet šajā milzīgajā organizācijā, uz nokaušanu.

“Ko tādā gadījumā tu grasies ar to darīt?”

252 Tas atsauc man atmiņā kādu nelielu stāstu. Varbūt es pastāstīšu to pirms nobeiguma. Tur Karlsbādē, Ņūmeksikas štatā, tur viņiem ir alas, jūs zināt. Viņiem...viņiem ir jānolaižas tur kāda pusotra kilometra dziļumā. Man tādas lietas nekad nav patikušas. Tu vienmēr esi kā kurmis zem zemes. Un tas devās tur lejā, un, ak, tur ir pavisam tumšs. Un tur stāvēja tā mazā meitenīte, ak, varbūt tāda pati kā šī mazulīte *šeit*. Un viņas brālītis stāvēja *šeit*, vienā malā kopā ar gidu, kurš veda viņus lejup. Tā nu viņi stāvēja tur lejā, šajā tumšajā vietā, bet tur bija gaišs, dega visas gaismas. Un šis cilvēks vienkārši lai...

253 Tas gids nemanāmi piegāja pie slēdža. Un šis zēns gāja kopā ar viņu, vērodams gidu. Tā nu tas gids aizgāja līdz tai vietai un satvēra to slēdzi, un viņš vienkārši izslēdza gaismu. Ak vai, tā tik bija tumsa! Pusotru kilometru zem zemes, ziniet, tur ir tik tumšs, ka tu nevarētu pamāt ar roku, neko nevar redzēt.

254 Un tā mazā meitenīte sāka kliegt no visa spēka. Viņa vienkārši lēkāja apkārt un kliedza, kliedza, cik stipri vien...

255 Un visas tās kliegšanas vidū tas mazais zēns, kas stāvēja maliņā, viņš teica: “Ei, māsiņ! Ei, māsiņ!”

Viņa teica: “Ko tu gribi, brālīt?”

256 Teica: “Nebaidies. Šeit ir cilvēks, kas var ieslēgt gaismas.”

257 Šeit ir Cilvēks, kas var ieslēgt gaismas. Viņš, Viņš ir Jehova-Jire. Saprotat? Šeit ir Cilvēks, kas šovakar ir mūsu vidū, Svētais Gars, Viņš var ieslēgt gaismas. Viņš ir Vārds, Cilvēks šeit, kas var ieslēgt gaismas. Es nezinu, kā Viņš to izdarīs. Man nav tas jāzina, bet Viņš zina, kā pagriezt to slēdzi. Viņš deva apsolījumu. Viņš deva to toreiz, kad Ābrahāms bija pacēlis nazi virs sava dēla rīkles; Viņš ieslēdza gaismu. Jā. Viņš var ieslēgt gaismu arī šovakar.

258 Tikai uz brītiņu nolieksim mūsu galvas. Lai Dievs palīdz, lai Viņš pagriež to mazo slēdzīti jūsu sirdī.

259 Draugi, šonedēļ jūs esat redzējuši to vareno Svēto Garu mūsu vidū. Tur nav nekādu jautājumu. Bet, ak, lai šovakar tiek ieslēgta tā mazā gaismiņa. Nepalaid to garām, mans brāli, māsa. Es domāju, ka šī viena nelielā nodaļa par Ābrahāmu ir pierādījusi (vienkārši savienojot to it visur no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmei grāmatai), ir pierādījusi, kādā laikā mēs dzīvojam; Kristus, atkal

noraidīts mūsu valstī; zemestrīces dažādās vietās, Sodoma un Gomora; draudze ir savā stāvoklī, precīzi veidodama zvēra tēlu. Ir notikušas visas šīs lietas, kā ir teikts Bībelē, un jūs, ļautiņi, to zināt. Saprotat? Lūk, bez šī lielā pārdzīvojuma ar Kristu...ja Kristus dzīvība ienāk tevī...

260 Nu, vienkārši paskaties uz sevi Dieva spogulī un vienkārši pārbaudi, vai tu vari identificēt sevi šovakar. Ja tu būtu dzīvojis Noasa dienās, plūdu laikā, ar kuru no pusēm tu identificētu sevi? Ja tu dzīvotu Mozus laikā, kurā pusē tu atrastos? Ja tu būtu dzīvojis Kristus laikā, kad visas draudzes bija pret Viņu...? Viņam nācās tur stāvēt vienam pašam, un tās lietas, ko Viņš darīja... Vienīgā lieta, Dievs bija ar Viņu, tā ir tā vienīgā lieta. Pat teju vai visi Viņa mācekļi aizgāja prom no Viņa. Bet kurā pusē, vienkārši savā pašreizējā stāvoklī, kur tu būtu...kurā pusē tu būtu? Kurā pusē tu būtu tieši tagad, kad tu redzi, ka Viņš atkal ir tepat mūsu vidū?

261 Un tā, Viņš ir šeit un var ieslēgt gaismu tavā sirdī un piepildīt tavu dzīvi ar Svēto Garu. Cik daudzi no jums šeit, ar noliektām galvām un arī sirdīm, tikai brītiņu palūgs kopā ar mani?

262 Lūk, debesu Tēvs, mēs zinām, ka Tu nenāc vienkārši tāpat un...un nedari neko tāpēc vien, lai parādītu, ka Tu vari to izdarīt. Tu dari to ar noteiktu mērķi. Un, Kungs, šajā nedēļā es jutu vadību gaidīt šo brīdi, tieši šo mirkli, lai viņi vispirms ieraudzītu, ka Vārds ir apstiprināts. Tagad par to vairs nav nekādu šaubu. Un šis viens personāžs, Ābrahāms, un ar to ir saistīti visi Bībeles personāži, un mēs redzam, kur mēs atrodamies tieši tagad.

263 Tēvs, ar šiem lauzītajiem vārdiem (bet tas ir labākais, ko es varu) es tagad lūdzu, lai lielais Svētais Gars, kas atrodas šeit un kas zina katras sirds noslēpumus, runā uz to sirdi tieši tagad. Runā, Kungs. Runā uz to, kurš neaizietu, ja Tu atnāktu šovakar, ja šovakar durvis būtu aizvērtas, ja viņi būtu miruši ceļā uz mājām, vai ja viņus būtu notriekusi automašīna un viņi aizietu bojā, vai nomirtu, un viņus no rīta atrastu mirušus gultā, viņi nebūtu glābti. Ak Dievs, lūdzu, neļauj nevienam no viņiem aiziet tādā veidā.

264 Ja viņi ir tik vien kā pievienojušies draudzei, Kungs, lai viņi nekaunas iziet un lūgt Dievam piepildīt viņus ar Savu Garu, lai Viņa dzīvība ienāktu viņos. Ja viņi nevarēja saprast šīs lietas... Arī mācekļi to nevarēja, bet viņi turējās, līdz tika izliets Svētais Gars, tad viņi to saprata un uzrakstīja Bībeli. Tagad es lūdzu, Tēvs, lai Tu runā uz katru sirdi un dari viņiem zināmu, ka Tas Cilvēks, kurš spēj ieslēgt gaismu, stāv tieši pie viņu sirds durvīm.

265 Un tā, kamēr mūsu galvas ir noliektas. Cik daudzi šeit būs patiešām atklāti un pateiks: “Brāli Branham, es...es zinu, ka man nav viss kārtībā ar Dievu.” Es gribu...es gribu, lai jūs paceļat savu roku. Vienkārši turiet savu galvu noliektu, ikviens, bet paceliet savu roku. “Man nav viss kārtībā ar Dievu.” Lai Dievs tevi svētī. Lai Dievs tevi svētī. Jā. “Es...” Rokas... “Es zinu, ka man nav viss kārtībā ar Dievu.”

266 Saprotiet, lūk, ko es cenšos darīt – iegūt Dieva labvēlību tam lielajam dziedināšanas dievkalpojumam rītdien. Ja vien man izdosies iegūt labvēlību, tad es...es nedomāju, ka paliks kaut kas, ko...ko Dievs neizdziedinātu; ja vien man izdosies panākt, lai cilvēki tic.

267 Lūk, jūs, kuriem nav kristības ar Svēto Garu, un jūs zināt, ka tā ir Eļļa. Ja jūsu lukturī nebija Eļļas...viņas neiegāja.

268 Un vai jūs kādreiz esat dzirdējuši par tādu laiku, laikrakstos, kad prezbiteriāņi, luterāņi... Paskatieties Kristīgo uzņēmēju žurnālā. Luterāņi, prezbiteriāņi, pat katoļi meklē un vēlas saņemt Svētā Gara kristību, simtiem. Un interesanti, vai tie pilnā Evaņģēlija uzņēmēji saprot, ka viņi to nesaņems?

269 Bībelē ir teikts: “Kad viņas atnāca, sacīja: 'Dodiet mums no savas eļļas,” viņas teica.” Guļošās jaunavas, viņas saprata, ka viņām bija bijis viss tas laiks, lai iegūtu eļļu, bet viņas nebija to izdarījušas. Tāpēc tad, kad Līgavainim bija jau teju teju jānāk, viņas teica: “Dodiet mums no savas eļļas.” Tās sacīja: “Mums pietiek tikai priekš sevis. Ejiet un nopērciet no tiem, kas pārdod.” Un, kamēr viņas bija prom, atnāca Līgavainis, un Līgava iegāja iekšā. Un viņas tika izmestas ārējā tumsā, lai pamostos un saprastu, ka aizraušana jau ir notikusi. “Un viņas tika atstātas tur, kur būs

raudāšana un kaukšana," lielo bēdu periods, "un zobu trīcēšana."

270 Mans brāli, māsa, šajā vakarā, mans draugs, ja tev nav Svētā Gara, vai tu...vai arī esi pietiekami pārliecināts, lai zinātu, ka tev tas ir vajadzīgs, vai tu pacelsi savu roku un pateiksi: "Palūdz par mani, brāli Branham. Es ticu, ka mēs esam Dieva klātbūtnē. Palūdz par mani. Man nav Svētā Gara." Lai Dievs jūs svētī. Tikai paskatieties uz tām rokām, it visur. Vai tas nozīmē, ka jūs to vēlaties?

271 Lūk, es zinu (es vēršos pie jums, metodisti un baptisti, un pārējie), ka jebkuram vēstījumam seko daudz fanātisma.

272 Tagad pie jums, luterāņi. Es tikko kā lasīju Mārtiņa Lutera vēsturi, vienu no grāmatām, kas tika uzrakstīta par viņu, šeit nesen. Tur bija teikts: "Ne jau tas bija noslēpumaini, ka Mārtiņš Luters varēja protestēt pret katoļu baznīcu un tikt cauri sveikā, bet gan tas, ka viņš spēja neļauties visam tam fanātismam, kas sekoja viņa atmodai."

273 Un tas ir...jebkurā atmodā ir jaukts pūlis. Jūs to zināt. Bet, lūk, atcerieties, tas tikai norāda uz to, ka pastāv tas īstais. Kad jūs redzat viltotu dolāru vai kādu, kas izliekas, ka viņam kaut kas ir, vienkārši atcerieties, ka pastāv viens īstenais, no kā tas tika nokopēts. Citādi tas ir oriģināls. Saprotat? Tā kā jūs zināt, ka tas nevar būt oriģināls, tad ir jābūt arī oriģinālam.

274 Un tas oriģināls ir reālais Jēzus Kristus, Tas, kurš ir šeit, kurš tieši tagad zina katru noslēpumu jūsu sirdīs. Un tagad es gribu jums pajautāt: ja jūs esat Viņu redzējuši un dzirdējuši šīs liecības par visvisādām dziedināšanām, un kā cilvēku sirdis ir darītas zināmas viscaur šajā nedēļā, un jūs... Tas ir Viņš, kas runā ar jums. Tas ir Viņš. Es gribētu zināt: vai jūs ticat, ka, ja es palūgšu par jums, ka tas jums palīdzēs?

275 Atcerieties, Svētais Gars tika dots caur roku uzlikšanu. Pēteris, pēc tam, kad Filips devās uz Samariju un kristīja tur visus cilvēkus Jēzus Kristus Vārdā, tomēr Pēteris atnāca un uzlika viņiem savas rokas, un uz viņiem nonāca Svētais Gars. Saprotat?

276 Un tā, ja jūs tam ticat, interesanti, vai jūs atnāktu šeit augšā, ikviens, kurš nav glābts vai kuram nav Svētā Gara, nāciet šurp un nostājieties tepat tikai uz brītiņu, ļaujiet man par jums palūgt. Ja jūs tikko atnācāt no ejas starp soliem, lai kur jūs nebūtu, vienkārši nostājieties šeit. Vienkārši nāciet šeit augšā, un ļaujiet man...ļaujiet man tikai brītiņu palūgt kopā ar jums. Lai Dievs jūs svētī.

277 Un tā, tagad visi vienkārši dziediet. "*Gandrīz pārliecināts*", lūdzu, māsa Dauninga, esi tik laipna. Labi.

278 Vai tad jūs neatnāksiet *tepat* blakus, mani brāļi? Lai Dievs tevi svētī, mans brāli. Tagad visi patiešām klusiņām, lūdzieties. Šis varētu būt izšķirošs brīdis, varētu nozīmēt starpību starp nāvi un dzīvību daudziem, daudziem cilvēkiem.

279 Vai jūs visi bijāt šeit šajā nedēļā? Vai jūs redzējāt Svēto Garu, ko Viņš darīja šajā nedēļā starp cilvēkiem?

...Kristu pieņemt;

Ak, Viņš tagad, kāda dvēsele...

280 Vai tad tu neatnāksi, bez Dieva, bez Svētā Gara? Vai tu saki: "Brāli Branham, es piederu pie draudzes." Tas, kas...ne jau par to es runāju. Es ar to domāju: vai tu esi piepildīts ar Dieva Garu?

...citā...

281 Jūs nekad neatradīsiet piemērotāku dienu kā tieši tagad, kad Jēzus Kristus ir apliecināts mūsu vidū.

...uz Tevi...

282 Kā būtu, ja tu nomirtu, pirms pienāks rīts? Un tad tu vairs nevarēsi saukt. Vai tu neatnāksi tagad, kamēr Viņš aicina?

Gandrīz pārliecināts...

Pareizi, vienkārši turpiniet nākt pa eju.

...atnāc, atnāc šodien;

"Gandrīz pārliecināts," negriezies...

283 Vai tu neatnāksi tagad? Es zinu, ka kaut kas manā sirdī saka man, ka tur ir kāds, kas atturas. Nedari to, brāli, nedari to!

...eņģeļi uzturas tuvumā,

Lūgšanas no dārgām sirdīm plūst;

Ak, klejotāj, nāc. (Tagad ļoti...)

284 Paklausies, draugs. Vai tu tici, ka Svētais Gars šonedēļ ir pierādījis, ka Viņš šeit runā? Paskatīsimies uz jūsu rokām. Šeit vajadzētu būt vismaz tikpat daudziem vai pat vairāk. Es jūtu to sajūtu. Saprotiet, Viņš nav... Kaut kas joprojām nav kārtībā. Labāk nāc.

285 Atcerieties, es nevaru...es nevaru piespiest jūs atnākt pret jūsu gribu. Bet es ticu, ka šis varētu būt tas brīdis...viss, ko jūs esat gaidījuši, tas varbūt gatavojas notikt tieši tagad. Un tā varētu būt (es ceru, ka tā nav), tā varētu būt pēdējā reize, kad jūs tiekat aicināti. Atcerieties, Viņš necentīsies vienmēr. Viņš aicinās, un tad Viņš novērsīsies no jums un vairs nekad neatgriezīsies.

286 Kāpēc gan tev neatnākt tieši tagad? Vai tu neatnāksi šeit augšā un vienkārši nenostāsies Dieva priekšā? Saki: "Es atnākšu un nostāšos. Es iešu pa šo ceļu. Es nekaunos. Es piederu draudzei, bet es gribu, lai visa pasaule zina, ka es esmu gatavs pieņemt Krisu savā sirdī, Svēto Garu. Es tagad eju to izdarīt. Es esmu gatavs laboties, būt īsts kristietis, īsta lēdija, īsts vīrietis." Lūdzu, nāciet! Mēs vienkārši pagaidīsim. Nāciet uz priekšu, pareizi, no balkoniem un no ejām. Nāciet šurp, parādiet savu nostāju.

287 Draugs, varbūt es tevi vairs nekad neredzēšu šī varenā laika šajā pusē. Bet, ja tā notiks, atceries, es būšu nevainīgs, lūk, un Kristus arī. Viņš ir apliecinājis Sevi jūsu vidū. Pēc maza brītiņa jūs redzēsiet, kā Viņš to dara atkal. Labi. Tagad nāciet lejup, parādiet savu nostāju.

288 "Nu," jūs teiksiet: "Brāli Branham, tu mani tiesā." Nē, es to nedaru.

289 Es spriežu pēc šīs sajūtas, kas ir manī, saprotiet. Šeit iekšā ir kaut kas, kas saka: "Ak, tur ir vēl. Tur vēl ir daudzi." Saprotat?

290 Lūk, jūs teiksiet: "Nu, es...es esmu pievienojies draudzei, brāli Branham. Es esmu pentakosts. Es...es ne..." Es nerunāju par to, draugs. Es vispār nejautāju par to.

Es jautāju: "Vai tev ir Kristus dzīvība?"

291 Un jūs teiksiet: "Brāli Branham, es esmu runājis mēlēs." Tas ir labi. Un tomēr tas nav tas, par ko es jautāju.

292 Jūs teiksiet: "Brāli Branham, es nekad nevienam neesmu nodarījis pāri." Tas joprojām nav tas, par ko es jautāju.

"Vai tevī ir Kristus dzīvība?"

293 Neriskē, draugs. Nedari...nedari to. Tas būs, kad tu... Kad tevi satrieks nāve, tad būs par vēlu. Nedari to. Lūdzu, nedari.

294 Lūk, mums šobrīd šeit ir tik daudzi, man būs jāatbrīvo nedaudz vietas vēl dažiem. Es palūgšu par šiem, lai pēc tam mēs varētu ieiet...ieiet tajā telpā, lai mēs varētu pienākt un uzlikt viņiem rokas, saņemt Svēto Garu. Un tad mēs palūgsim, uzreiz, par šiem.

Tikai uz brītiņu nolieciet savas galvas.

295 Mūsu Debesu Tēvs, šeit ir tie, kas ir noliekuši galvas, tie ir vīrieši un sievietes, tie ir cilvēki,

kas dodas uz mūžību. Viņiem, viņiem ir jāaiziet, mēs to zinām. Un mēs redzam zemestrīces, kas...un pasauli tās pašreizējā stāvoklī. Un redzam, kā Kristus nāk pie mums un dara tās lietas, ko Viņš dara; un redzam, kā skan vēstījums, Vārds; un tad redzam, kā Viņš uzreiz atnāk un apstiprina, ka tā ir patiesība, atpazīstot katru sirds noslēpumu. Un tagad šie cilvēki ir iznākuši uz priekšu, lai parādītu savu nostāju. Paši viņi to nebūtu varējuši izdarīt. Viņi nāk, jo viņi tika vadīti atnākt.

296 Un, Tēvs, es pienesu par viņiem lūgšanu tieši šeit. Ne tikai par viņu glābšanu, lai viņi tiktu izglābti, bet lai viņi tiktu piepildīti ar Svēto Garu. Dāvā to, Kungs. Lai ikviens, kas stāv šeit, tiek piepildīts ar Garu, un lai no šejienes sākas atmoda viscaur šajā apvidū, kas vienkārši satricinātu šo kopienu un visu šo apvidu šajā vietā. Dāvā to, Kungs.

297 Un katrai draudzei un metodistiem, baptistiem, prezbiteriāņiem, Kristus drauzei, luterāņiem, lai kas viņi būtu, lai viņiem atnāk atmoda, Kungs, kad šie cilvēki aizies ar īstenu Svēto Garu, izpauzdami Dievu savā dzīvē. Dāvā to, Tēvs. Tagad viņi ir Tavi, un es pienesu viņus Tev. Tagad mēs grasāmies vest viņus tur iekšā un uzlikt viņeim rokas, Kungs, lai viņi saņemtu Svēto Garu. Jēzus Vārdā.

Un tā, kamēr mēs visi esam noliekuši savas galvas.

298 Es lūdzu, lai tagad *šī* grupa seko *šim* vīrietim, kurš stāv tepat blakus jums, lai viņš...mēs aizejam pie jums tur tajā istabā. Mums šeit ir vieta, kur jūs varat nomesties ceļos; mēs aiziesim uzlikt jums rokas, lai jūs saņemtu Svēto Garu. Un, ja jūs esat slimi, jūs tiksiet dziedināti. Un lai kāda arī nebūtu jūsu vajadzība, nāciet tagad šurp. Mēs varam iet uzreiz kopā ar jums. Ir vēl tādi, kuriem ir jāatnāk, bet viņi ir...viņi ir nedaudz... Šeit viņiem nav vietas, kur nostāties. Mēs vienkārši gribam izdarīt divkāršu aicinājumu; pareizi, nāciet šurp, šajā...šajā pusē *šeit*. Pareizi. Lai Dievs jūs svētī.

299 Un tā, visiem pārējiem, kas tagad ir šeit: kad viņi aizies, kāpēc lai jūs tagad atkal neatnāktu šeit augšā lūgšanai. Un tagad mēs atkal piepildīsim šo vietu, tepat apkārt.

300 Mēs ejam uz turieni, lai saņemtu Svētā Gara kristību. Mēs ejam iekšā...

301 Pēc tam, kad mēs šonedēļ esam redzējuši tā Kunga Jēzus identifikāciju šeit mūsu priekšā, un mēs bez mazākās šaubu ēnas zinām, ka Viņš ir šeit. Tātad, atcerieties, tas pats Svētais Gars, tas pats Jēzus, kas pateica man, kas kaitēja tiem cilvēkiem, kur viņi bija, kas viņi ir, no kurienes viņi ir atbraukuši, kas ar viņiem notiks (un jūs zināt, ka tas vēl nekad nav bijis kļūdaini, un tas nekad nebūs, nekad nebūs), tas pats Svētais Gars pateica man izdarīt arī šo. Tā tas ir. Es daru to Svētā Gara vadībā.

302 Tātad, kamēr šī...tiklīdz šī grupa dosies uz to citu telpu, pirms mēs dosimies uz turieni, mēs vēlamies, lai jūs tagad atnākat. Jūs, kas esat šeit, nāciet, tagad virzieties uz šejieni. Visi pārējie, kas vēlas Gara kristību, lūdzu, nāciet tieši tagad. Nāciet šurp pa šejieni. Lai Dievs tevi svētī, jaunais cilvēk. Un ja kāds no jums ir slims un nav piepildīts ar Svēto Garu, tad kāpēc gan jums neatnākt un nepieņemt Kristu? Pieņemiet Viņu, un tad jūs būsiet labākā stāvoklī šovakar.

303 Šī kundze tik stipri pieskārās...viņa sajuta tādu nosodījumu, ka vairs nevarēja izturēt. Viņi palīdz viņai iet uz to telpu. Nāciet tagad šurp, jūs, nākošie, kas ir šeit. Tagad šeit ir daudz vietas, kur nostāties. Nāciet augšā, jūs, kas esat draudzes locekļi, metodisti, baptisti. Mēs neprasām jums...

304 Paklausieties, draugi. Es zinu, ka cilvēki saka: "Vasarsvētki, viņi organizēja vasarsvētku draudzi." Tas ir nepareizi.

305 Vasarsvētki ir pārdzīvojums. To saņem metodisti. To saņem baptisti. To saņem viņi visi. Vasarsvētkus nevar organizēt. Tas ir pārdzīvojums. Un, ja jums nav bijis vasarsvētku pārdzīvojuma, tad nāciet un saņemiet to tagad. Atcerieties, ja jūs ticat, ka es esmu Viņa kalps, Viņa pravietis, atcerieties, ka pastāv neviltota kristība ar Svēto Garu. Visa šī fanātisma pašā vidū joprojām ir īstens Svētais Gars, īstena dzīvība. Nāciet, ticiet tam tieši tagad.

306 Vai tad jūs neatnāksiet, kamēr mēs nodziedāsim vēl vienu, divus pantiņus no šīs dziesmas,

lai es būtu drošs, ka mana dvēsele ir tīra, kad es tagad aizbraukšu no šīs pilsētas, ka uz tās nebūs asinis? Es zinu, ka Viņš runā uz citiem. Kāpēc gan tu nenāc?

...tagad...šodien...

Lai Dievs tevi svētī, mazo zēn. Lai Dievs svētī jūs visus, kas tagad stāvat šeit.

Pareizi. Nāciet augšā.

...gandrīz pārliecināts,

307 Nāciet, no visām ēkas pusēm. No ārpuses, no iekšpuses, no balkoniem, vienalga kur, nāciet tagad šurp, uzreiz uz šejieni. Nostājieties par Kristu. Nekaunieties no Viņa. Ja jūs mirtu; kā būtu, ja jūs tieši tagad sajustu, kā sāk lēkāt jūsu sirds? Un atcerieties, Tas, kurš runā uz jums, Viņš tur jūsu sirdi Savā rokā. Viņš zina tavas sirds noslēpumu. Es saku to Tā Kunga Vārdā, šeit vēl ir daudzi, kam ir jānāk. Kāpēc jums neatnākt? Jūs teiksiet: "Vai tas esmu es, brāli Branham?" Jā, tas esi tu. Ja tu neesi pārliecināts, neriskē.

...tik dārgs; ak, klejotāj, nāc.

Gandrīz pārliecināts... (Pareizi. Pareizi.) *...ražu...*

Tā tas ir, raža ir gandrīz novākta. Nāciet.

Gandrīz...

308 Kādu dienu būs par vēlu. Negaidiet vēl vienu stundu, vēl vienu minūti. Celieties augšā un nāciet. Jaunais cilvēk, atved savu draudzeni. Atved savu draugu. Māte, atved tēti. Nāciet tieši tagad, visi. Jaunā lēdija, jaunais cilvēk, lai kas tu nebūtu, vecs vīrs, veca sieviete, nāciet. Tas ir tas. Ja jūs esat veci, atcerieties, ko es jums tikko parādīju no Bībeles – jūs tiksiet izmainīti, ja vien jūs pieņemsiet Ābrahāma dzimumu.

...tas noteikti zudīs!

Skumjas, skumjas, tās rūgtās vaimanas:

Gandrīz, bet pazudis!

Tagad nolieksim mūsu galvas.

309 Kungs Jēzu, ak Dievs, pārbaudi katru sirdi. Pārbaudi ikvienu, lielais Svētais Gars. Ak Dievs, lai tas nebūtu veltīgi šim, nevienam cilvēkam. Lai ikviens, ikviens, Kungs, ir glābts. Neļauj nevienam no viņiem novirzīties no ceļa, Kungs. Es pieprasu viņus Kunga Jēzus Vārdā kā...kā dārgakmeņus kronim manam Kungam, ak, kura klātbūtne šobrīd ir šeit, tas lielais uguns stabs virzās pa šo ēku, pieskaroties sirdīm. Es lūdzu, Dievs, lai tā sirds norauj tās važas un uzceļas, un maigi atnāk pie Jēzus Kristus, sakot: "Kungs, viss, kas es esmu, lūk, es esmu. Ņem mani un pārkausē mani, Kungs, Tavā lielajā pārkausēšanas namā; un piepildi mani, un dari mani par Dieva dēlu vai meitu." Dāvā to, Kungs. Lai tas šādi notiek.

310 Kamēr mēs turpinām dziedāt vēl vienu pantiņu, vai tu to darīsi? Pēc tam mums jau būs jābeidz, ātri, jo mums ir jāiet pie tiem pārējiem.

Gandrīz pārliecināts...

311 Nāciet tagad. Nāciet uzreiz, labi? Lai Dievs tevi svētī, mīļumiņ. "Viņš saņem slavu no zīdaiņu mutēm."

Ak, "Gandrīz pārliecināts," ak, neaizgriezies.

Jēzus...

312 Tas ir Viņš, kas tevi ielūdz, runā uz tavu sirdi. "Varbūt tas esmu es?" Ja ir kaut mazākā šaubu ēna, nāc!

...uzturas tuvumā,

Lūgšanas no dārgām sirdīm plūst;

Ak, klejotāj, nāc.

313 Tagad nolieksim mūsu galvas, kamēr viņi gatavojas. Tagad, kad jūs stāvat šeit, vienkārši skatieties uz leju. Atcerieties, tev bija jāatnāk, kad tika pateikts...kaut kāda veida pulsācija tevī saka tev, ka tavā dzīvē kaut kas nav kārtībā. Es apbrīnoju jūsu nostāšanos. Atceraties, Jēzus teica: "Ja jūs kaunēsieties no Manis cilvēku priekšā, tad Es kaunēšos no jums Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā. Bet, kas apliecinās Mani cilvēku priekšā, Es apliecināšu viņu Mana Tēva un svēto eņģeļu priekšā."

314 Un tā, šobrīd šeit ir diezgan daudz cilvēku, kas tagad ir gatavi pievienoties mūsu lūgšanai, lai tiktu glābti un piepildīti ar Svēto Garu. Vienkārši pasaki Viņam, ka tu nožēlo to, ko esi izdarījis, un ka no šī brīža, ar Viņa žēlastību, tu būsi kristietis, un ka tu gribi Svētā Gara kristību, kas vadīs tevi pa dzīves ceļu.

315 Debesu Tēvs, viņi ir dārgakmeņi Tavam kronim. Viņi nebūtu varējuši atnākt, viņi nebūtu varējuši atnākt, ja Kaut Kas nebūtu viņus brīdinājis. Un Tu sacīji: "Neviens nevar atnākt, ja Mans Tēvs nepievilks. Un visi, kurus Tēvs Man devis, atnāks." Un te nu viņi ir atnākuši, jo kaut kas pateica viņiem atnākt. Tātad Tu sāc darbu, Kungs. Es lūdzu, lai šovakar Tu pabeidz to viņos, Kungs, padarot viņus par Dieva dēliem un meitām. Dāvā to. Lai neviens no viņiem neaiziet pazušanā. Tagad es pasniedzu viņus Tev kā Tava Vārda un Tavas klātbūtnes trofejas. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

316 Tagad dodieties uzreiz uz to telpu, mēs pēc tam jums pievienosimies. Ejiet pa labi, šeit. Palīgi aizvedīs jūs līdz turienei.

317 Un tā...tā, es gribētu, lai tagad atnāktu personīgi strādājošie, ejiet kopā ar viņiem tur iekšā, dažādi personīgi strādājošie no citām baznīcām.

318 Jūs, kalpotāji, kuri tagad vēlas iet tur kopā ar mums, lai noskaidrotu, vai viss tiek darīts pareizi vai nē, nāciet, ejiet kopā ar mums. Nāciet, nometieties ceļos kopā ar saviem ļaudīm, lai viņi saņemtu Svēto Garu. Ikviens, nāciet kopā ar... Jūs, kalpotāji, jebkurš no jums, metodisti, baptisti, prezbiteriāņi, lai kas jūs nebūtu, atnāciet. Jūs esat ielūgti. Nāciet kopā ar šiem cilvēkiem.

319 Un jūs, personīgi strādājošie no dažādām draudzēm, kuri zina, kā lūgties kopā ar cilvēkiem, uzlikt viņiem rokas, nāciet tagad. Viņi...viņi ir nodoti jūsu rokās, viņi ir Vārda trofejas. Lūdzu, atnāciet tieši tagad, personīgi strādājošie, un dodieties uz turieni, pirms mēs te izmainīsim sanāksmi, tikai uz brītiņu. Nāciet tagad, ejiet uzreiz iekšā. Lieliski. Dodieties uz to telpu, tur tagad ir daudz vietas. Ejiet turp un dariet visu iespējamo, lai palīdzētu šiem dārgajiem cilvēkiem. Lūk, Jēzus viņus ir atvedis; Viņš ir noķēris viņus Evaņģēlija tīklā. Tagad ejiet ar viņiem turp, un lūgsimies kopā ar viņiem, lai Dievs piepilda katru no viņiem ar Svēto Garu. Aizveriet durvis, palieciet tur, līdz tas notiks. Viņš apsolīja, ka tas to paveiks. Un Viņš apsolīja to, un Viņš turēs Savu solījumu. Viņš ir tikpat uzticīgs Savam apsolījumam, kā parādīties šeit mūsu priekšā.

Kungs, svētī viņus!

320 Kalpotāji, vai jūs esat šeit? Sludinātāji, draudzes locekļi, kuri ir ieinteresēti vērot vai palīdzēt cilvēkiem saņemt Svēto Garu; tas ir jūsu pienākumu postenis, doties kopā ar viņiem, stāvēt pie saviem cilvēkiem; jūs, labi apmācītie vīrieši, kuriem ir pieredze ar Svēto Garu; un jūs, labi apmācītas sievietes, kuras zina, ko tas nozīmē, ejiet pie tām māsām tur, kur viņas atrodas. Jūs, kas zināt, kas ir jādara, tagad palieciet tur kopā ar viņiem. Tieši tagad ir īstais laiks priekš jums. Lūk, kur ir jūsu pienākumu postenis. Šī ir jūsu krāsa, lai ietu tagad. Lai Dievs jūs svētī. Pareizi. Vienkārši ieņemiet savu vietu un dodieties turp kopā ar viņiem, un palieciet tur, un pārliecinieties, ka...ka tas tiek izdarīts, un izdarīts pareizi. Palieciet tur, līdz jūs ieraudzīsiet Kristus mīlīgumu katrā no viņiem. Dievs godās jūs par to. Āmen un āmen.

Ak, man tas patīk! Tikai paskatieties, kas uz turieni devās!

321 Vai šeit ir vēl kāds, kurš tur neiegāja, bet kuram vajadzētu iet? Ja ir, vai jūs piecelsieties un sekosiet šiem personīgi strādājošajiem? Dariet to, labi? Ja šeit ir kāds, kas...kas nejūt, ka...ka viņš ir tieši tur, kur viņam vajadzētu būt.

322 Lūk, atceries, brāli, māsa, es...es to izdarīt nevaru. Saprotiet, Dievs ir Tas, kas dara šīs lietas, nevis es. Lūk, es lūdzu, lai Dievs vienkārši dāvā jums šīs lietas un dod jums piedzīvot Svētā Gara kristību.

323 Tagad visi tie cilvēki, kuri mīl Kungu Jēzu un vēlas iet uz turieni, un lūgties, dodieties tagad turp un lūdzieties kopā ar šiem cilvēkiem. Labi? Paldies. Paldies, liels paldies.

324 Ziniet, kad es redzu, kā personīgie darboņi iet kopā ar cilvēkiem, man... Es gribu pateikt šādi par jums, ļautiņi, kas esat šeit: tas parāda, no kā jūs esat uztaisīti. Es esmu bijis pat tādās vietās, kur cilvēki, par kuriem uzskata, ka viņi ir piepildīti ar Garu, un redzējis, kā skan aicinājumi pie altāra, bet, nu, cilvēkus nevarēja piedabūt, lai viņi ietu kopā ar kādu, lai lūgtos kopā ar viņiem. Redziet, tas parāda, ka tas ir *Ihabods*, "Tā Kunga Gars ir aizgājis". Saprotat? Bet, kad tu redzi šo dedzību un uguni, un ilgošanos, un ilgas pēc cilvēku dvēselēm...!

325 Jūs ievērojāt, ka šajā nedēļā es nesteidzos un vēroju atpazīšanu un tamlīdzīgas lietas, lai cilvēki to uztvertu un saprastu, ka Svētais Gars ir blakus, un tad izdarītu šo aicinājumu pie altāra. Vai jūs, kalpotāji, saprotat, ko es darīju? Saprotiet, lai aicinātu pie altāra tagad, kad viņi ir pārliecināti, lūk, tagad tur ir simtiem cilvēku, lai saņemtu Svēto Garu. Un daudzi iegāja kopā ar viņiem, lai lūgtos kopā ar viņiem.

Un tā, ja šeit ir vēl kāds, lai...

326 Es pateikšu šādi: šonedēļ jūs esat redzējuši Kristus klātbūtni, kā Viņš apstiprina Sevi šeit. Jūs esat Viņu redzējuši.

327 Un tā, atcerieties, ka uz manis nebūs asiņu tajā dienā, ja tas notiks rīt. Pienāks diena, kad tas notiks. Vienkārši atcerieties, mums tur būs jāstāv. Lai kas tu arī nebūtu, tev tā vai citādi būs tur jāstāv. "Cilvēkam ir nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa," un mēs tur stāvēsim.

328 Lūk, ja jūs neesat pilnīgi pārliecināti, ka jūsu sirdī ir Kristus, Svētais Gars, un Viņš tur apliecina Sevi ar mīlestību un mieru, prieku, un ar Gara augļiem, un ar Kristus dzīvību, kas dzīvo jūsos, tad atcerieties – jūsu asinis nav uz manām rokām. Un arī Viņš nebūs vainīgs, jo Viņš parādījās jūsu priekšā un parādīja Sevi šeit precīzi ar Rakstiem. Cik daudzi apliecinās to, paceldami savu roku un sakot: "Es redzēju to šajā nedēļā." Pareizi, saprotiet, tādā gadījumā mēs esam bez vainas...mums nav attaisnojuma.

329 Un tā, vai ir vēl kāda gribēšana, vēl kāds, kas gribētu atnākt? Lai es varētu teikt...kad pienāks mans laiks doties prom no šejienes rīt, ja Tas Kungs gribēs, lai es varētu teikt: "Es esmu tīrs no visu asinīm šajā atmodas dievkalpojumā. Es izdarīju visu, ko vien varēju, Kungs. Es uzticu to Tev. Tagad Tu vienkārši....ikvienu..."

330 Un tā, cik daudz šeit ir tādu, kas šobrīd ir slimi un ar vajadzību, un gribētu, lai par viņiem palūdz, paskatīsimies uz jūsu paceltajām rokām. Labi, it visur ēkā.

331 Tagad es gribu lūgt jums izdarīt kaut ko manā labā. Nu, vai jūs esat ticīgi? Un tā, es gribu, lai jūs izdarāt kaut ko manā labā. Uzlieciet savas rokas cits citam. Vienkārši uzlieciet savas rokas cits citam, un, lūk, paskatieties, es gribu, lai jūs lūdzaties, vienkārši lūdzaties.

332 Lūk, atcerieties, visiem cilvēkiem, kas nostāsies lūgšanu rindā rītdien, ir jāierodas šeit laicīgi un jāsaņem lūgšanu kartiņa. Turiet to rokā, kad pienāks lūgšanu rindas laiks. Ja jums ir kāds tuvinieks, jūs, metodistu brāļi, baptisti, prezbiterieši, lai kas jūs nebūtu, ja jums ir slimi cilvēki, kurus jūs...jūs...nāciet kopā ar viņiem, stājieties tajā rindā kopā ar viņiem. Nāciet, paņemiet savu lūgšanu kartiņu, jo... Pēc tam stājieties rindā ar lūgšanu kartiņu, palīgi to paņems. Viņi pienāks un palūgs par...

333 Es ticu, ka rīt Dievs izdarīs kaut ko varenu. Es ceru, ka Viņš to darīs. Tieši tāpēc es aicinu

pie altāra, daru visu iespējamo, lai iegūtu Viņa labvēlību.

334 Tagad, kamēr mēs visi noliecam savas galvas, un jūs visi lūdzieties viens par otru. Lūk, Bībelē ir teikts: “Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi.” Tagad lūdzieties par to vīrieti vai sievieti, kam jūs esat uzlikuši savu roku, jo viņi lūdzas par jums. Saprotat? Nelūdzieties par sevi. Lūdzieties par viņiem. Uzlieciet rokas viens otram un lūdzieties. Vienkārši uzlieciet rokas. Pareizi.

335 Tagad lūdzieties tā, kā jūs to darāt savā draudzē. Sakiet: “Kungs Jēzu, dziedini šo nabaga dārgo māsu; šo nabaga dārgo brāli; lai kas tas arī būtu. Viņi ir slimi, Kungs. Un es...es esmu ticīgs, un es sekošu Tavam Vārdam. Un Tavs Vārds saka: 'Šīs zīmes ticīgiem ies līdzi. Ja viņi uzliks rokas neveseliem, tie kļūs veseli.” Un es uzlieku rokas šim slimniekam, šim slimajam cilvēkam, šim slimajam brālim, šai slimajai māsai. Es...es lūdzu, Dievs, lai Tu apstiprini Savu Vārdu, un šī zīme sekos, un viņi tiks dziedināti.”

336 Kungs Jēzu, es lūdzu par viņiem un par šiem kabatlakatiņiem Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Vārdā, lai Tu dziedini katru cilvēku, kas atrodas Dievišķajā klātbūtnē.

337 Sātan, tu esi zaudējis šo kauju. Viņi ir ieraudzījuši Kristus klātbūtni. Viņi ir dzirdējuši Viņa Vārdu, redzējuši to izpaustu. Grēcinieki ir ienākuši šeit un meklē pestīšanu. Tu esi zaudējis šo kauju. Izej no šiem cilvēkiem, Jēzus Kristus Vārdā. Atstāj viņus, lai tu vairs viņus nemocītu.

338 Un lai Debesu Dievs atkal uzceļ viņus dzīvībai, un ar labu veselību un spēku. Lai tiem, kuriem ir lūgšanu kartiņas, pat nevajadzētu nostāties lūgšanu rindā rītdien. Lai Svētais Gars vienkārši plūst pāri šai cilvēku grupai un dziedina katru no viņiem Dieva godam.

Tagad turpini, brāli.

JEVOVA-JIRE 3

(Jehovah-Jireh 3)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 4. aprīlī Luisvilā, Misisipi štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0404 ilgst 1 stundu un 47 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.